

คู่มือการสืบสวนข้อเท็จจริง

(ฉบับปรับปรุง)

สำหรับ

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและผู้ไต่บังคืบบัญชา
ที่ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา

คู่มือการสืบสวนข้อเท็จจริง

(ฉบับปรับปรุง)

สำหรับ

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและผู้ใต้บังคับบัญชาที่
ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา

คำนำ

การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นกระบวนการหนึ่งที่เป็นเครื่องมือในการค้นหาความจริง บางประการ เพื่อนำเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรการที่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งการเป็นประการใดนั้นย่อมต้องมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เพียงพอ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะสั่งการให้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงขึ้นมาคณะหนึ่งหรืออาจจะมอบหมายให้ผู้ใดผู้หนึ่งไปสืบสวนข้อเท็จจริง และเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วก็ให้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาต่อไป แต่ด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้นไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือกระบวนการไว้อย่างชัดเจนที่กำหนดให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการสืบสวนข้อเท็จจริง ใช้เป็นแนวทางหรือบรรทัดฐานในการดำเนินการแต่อย่างใด ดังนั้น จึงสมควรที่จะมีขั้นตอนวิธีการสืบสวนข้อเท็จจริง และรูปแบบให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม กองการเจ้าหน้าที่ จึงได้ปรับปรุง “คู่มือการสืบสวนข้อเท็จจริง” ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติในการสืบสวนข้อเท็จจริง สำหรับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้ใดผู้หนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน ซึ่งคู่มือฉบับนี้ได้รวบรวมหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติ หรือข้อสังเกตที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่สำคัญ เพื่อให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรม

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม กองการเจ้าหน้าที่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้ใดผู้หนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน ผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ตลอดจนผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อไป

ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม
กองการเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา
กันยายน ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
บทที่ ๑ บทนำ	
การสืบสวนก่อนการดำเนินการทางวินัย	๒
บทที่ ๒ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง	
๒.๑ การเริ่มต้นการสืบสวนข้อเท็จจริง	๔
๑) พิจารณากำหนดประเด็นกล่าวหา	๔
๒) พิจารณากำหนดพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน	๔
๓) พิจารณากำหนดระยะเวลาและวิธีการในการรวบรวมพยานหลักฐาน	๔
๒.๒ การรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	๕
๑) การสอบพยานบุคคล	๕
๒) การสอบถ้อยคำของผู้ร้องเรียนกล่าวหา	๖
๓) การสอบถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา	๖
๔) การรวบรวมพยานหลักฐานอื่น	๗
๒.๓ การพิจารณาและทำความเข้าใจ	๘
๑) การรับฟังพยานหลักฐาน	๙
๒) การชี้แจงข้อสงสัยพยานหลักฐาน	๑๑
๓) การพิจารณาเพื่อทำความเข้าใจ	๑๑
๒.๔ การทำความเข้าใจ	๑๒
๒.๕ การจัดทำรายงานการสืบสวน	๑๔
๒.๖ ตัวอย่างของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง	๑๕
บทที่ ๓ มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาสืบสวนแทน	
๓.๑ การเริ่มต้นการสืบสวนข้อเท็จจริง	๒๘
๓.๒ การรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	๒๘
๓.๓ การพิจารณาและทำความเข้าใจ	๒๙
๓.๔ การทำความเข้าใจ	๓๐
๓.๕ การจัดทำรายงานการสืบสวน	๓๐
๓.๖ ตัวอย่างของผู้ที่ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน	๓๑

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๖

บทที่ ๑

บทนำ

การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ว่าจะเป็นวินัยอย่างร้ายแรงหรือวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จะมีการเริ่มต้นและดำเนินการทางวินัยได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุตามที่กฎหมายกำหนด หากไม่มีเหตุตามที่กฎหมายกำหนดแล้วการดำเนินการทางวินัยก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้

โดยประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๒๔ วรรคสี่ และวรรคห้า กำหนดเหตุดังกล่าวไว้ว่า “เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการทางวินัยทันที” และ “เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด รับผิดชอบหรือพิจารณาในเบื้องต้น ว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่” จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว “เมื่อมีการกล่าวหา” หรือ “มีกรณีเป็นที่สงสัย” ซึ่งหากมีกรณีเกิดขึ้นตามเงื่อนไขดังกล่าวกรณีใดกรณีหนึ่งแล้ว นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด **จะต้องดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น** ว่ากรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่ามีข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือไม่

ซึ่งหากความปรากฏแก่ผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ รายงานตามลำดับชั้นถึงนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเร็ว ซึ่งคำว่า “ผู้บังคับบัญชาอื่น” จึงหมายความว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการในส่วนราชการนั้น

การสืบสวนข้อเท็จจริง จะเกิดขึ้นในกรณีที่ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่มีนั้น **ยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาได้** นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้ความจริงในเรื่องดังกล่าว ว่ามีมูลตามที่กล่าวหาหรือเป็นกรณีที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำความผิดวินัย หรือไม่

อนึ่ง คำว่า “การสืบสวน”^๑ หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่

แต่หากเป็นกรณีดังต่อไปนี้ ถือว่ามีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการทางวินัยทันที โดยไม่ต้องสืบสวนหรือตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงขึ้น เช่น

- สดง.ชี้มูลให้ดำเนินการทางวินัย
- ป.ป.ช. ส่งเรื่องตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
- ผู้กำกับดูแล ได้แก่ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหน่วยงานรัฐชี้มูลให้ดำเนินการทางวินัย^๒

^๑ สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ. (๒๕๕๗). การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

^๒ ประวิทย์ เปื้องการ น.บ., ร.ม., Ph.D. คู่มือการออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ., เทศบาล เมืองพัทยา และ อบต.).(เผยแพร่ครั้งที่ ๑)

การสืบสวนก่อนการดำเนินการทางวินัย^๓ เป็นกระบวนการที่จะกระทำก่อนการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ/พนักงานจ้าง ฯ เพราะการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ/พนักงานจ้าง ฯ ผู้ใดแม้เพียงตั้งเรื่องกล่าวหา หรือสอบสวน ก็มีผลกระทบต่อผู้นั้นและทางราชการเป็นส่วนรวมแล้ว กล่าวคือข้าราชการ/พนักงานจ้าง ฯ ผู้นั้นจะถูกครหา นินทา หรือดูหมิ่น เกลียดชังจากข้าราชการ/พนักงานฯ ด้วยกันตลอดจนสังคมทั่วไป ซึ่งจะกระทบกระเทือนถึงขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ยิ่งการสอบสวนใช้เวลานานๆ ก็ยิ่งจะเสียหายหรือเสียประโยชน์แก่ผู้ถูกสอบสวนเป็นอย่างมากทั้งในด้านความดีความชอบและโอกาสในความก้าวหน้า จึงไม่ควรผลิผลลามาดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ/พนักงานจ้าง ฯ ผู้ใดไปโดยไม่ได้สืบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงเสียก่อนว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่

โดยนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการสืบสวนเอง หรือมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาดำเนินการสืบสวนแทน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก็ได้^๔ ดังนี้

๑) ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงด้วยตนเอง

คือ การที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการสืบสวนด้วยตนเอง จะใช้ในกรณีเรื่องซึ่งจะต้องสืบสวนมีข้อเท็จจริงไม่ซับซ้อนหรือมีพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไม่มาก เช่น เรียกพยานบุคคลมาสอบถามข้อเท็จจริง เรียกพยานเอกสารมาตรวจสอบหรือรวบรวมพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้นมาประกอบการพิจารณา

๒) มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาเป็นผู้ดำเนินการสืบสวน

คือ การที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาดำเนินการสืบสวนแทน จะใช้ในกรณีเรื่องซึ่งจะต้องสืบสวนมีข้อเท็จจริงไม่ซับซ้อนหรือมีพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไม่มาก และนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้ผู้ได้บังคับบัญชาดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแทน เช่น นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น (ผู้อำนวยการกอง) หรือ หัวหน้าฝ่าย เป็นผู้สืบสวนแทน เป็นต้น

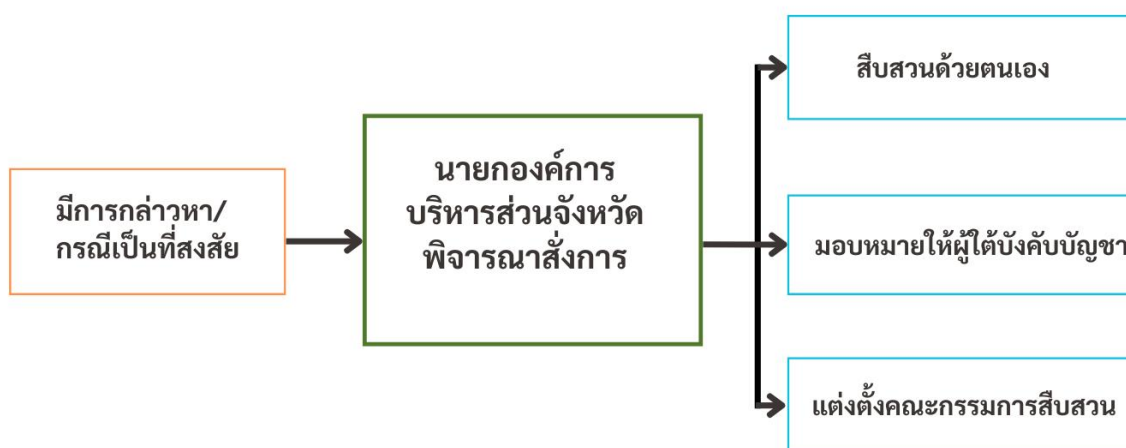
๓) แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสืบสวนแทน

การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น จะใช้ในกรณีมีการสืบสวนในเรื่องที่มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก มีความซับซ้อน หรือเป็นกรณีที่เห็นว่าจะต้องใช้ความเห็นในรูปแบบคณะกรรมการ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก็ได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการ จะกระทำโดยแต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง/ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง/ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รูปแบบใดก็ได้

^๓ ส่วนการบริหารงานบุคคล สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (๒๕๕๕). คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

^๔ หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ,ก.ท. ,ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

การสืบสวนข้อเท็จจริง มิได้มีกฎหมาย ระเบียบกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการ กระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเอาไว้ ฉะนั้น การสืบสวนอาจจะดำเนินการโดยวิธีการอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพของเรื่องที่จะทำการสืบสวนว่าควรจะใช้วิธีการอย่างใดจึงจะเหมาะสมที่จะให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นๆ ว่ากรณีเป็นอย่างไร

ซึ่งการสืบสวนอาจกระทำได้ทั้งโดยทางลับและโดยเปิดเผย^๕

การสืบสวนโดยทางลับ ได้แก่ การสืบสวนที่ดำเนินการไปโดยมิให้ผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกสงสัยว่าเป็นผู้กระทำผิดรู้ตัวถึงเรื่องที่จะทำการสืบสวน โดยใช้กลวิธีที่เหมาะสม เช่น เข้าไปพูดคุยโดยปกปิดธรรมดา หว่านล้อมให้เข้ามาในประเด็นที่ต้องการทราบ หรือทำที่เป็นเข้าไปศึกษาถึงวิธีการดำเนินการหรือการปฏิบัติงาน และขอเอกสารเกี่ยวกับเรื่องนั้นโดยไม่ทันรู้ตัวหรือจะมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์เพื่อที่จะได้ทราบถึงความเคลื่อนไหว หรือข้อวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ว่ามีแนวโน้มพอที่จะเชื่อได้ว่าใครเป็นผู้กระทำผิด หรือผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่

การสืบสวนโดยเปิดเผย เป็นการหาข้อเท็จจริงโดยวิธีแจ้งหรือแสดงให้ผู้ถูกสงสัยหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงประเด็นแห่งความผิดและขอให้เข้าชี้แจงแสดงเหตุผลแก่ข้อกล่าวหา โดยปกติผู้สืบสวนจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่มีอยู่หรือข้อมูลต่างๆ ไว้ก่อน เพื่อสะดวกในการที่จะชี้หรือยืนยันถึงข้อกล่าวหา

กรณีใดจะสมควรสืบสวนโดยเปิดเผยหรือโดยทางลับนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับเรื่องที่จะสืบสวน ความร้ายแรงแห่งกรณี ตลอดจนความเสียหายหรือเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ในกรณีที่มีผู้ร้องทุกข์หรือร้องเรียนกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐานแน่ชัด จะใช้วิธีการสืบสวนโดยเปิดเผยก็ได้ เป็นต้น

เมื่อได้กล่าวถึงจุดเริ่มต้นของการดำเนินการทางวินัยไปแล้ว ต่อไปจะกล่าวถึงวิธีการและแนวทางปฏิบัติการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นหลัก และการสืบสวนข้อเท็จจริงของผู้ใต้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน ตามลำดับดังต่อไปนี้

^๕ ส่วนการบริหารงานบุคคล สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (๒๕๔๕). คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

บทที่ ๒

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๒.๑ การเริ่มต้นการสืบสวนข้อเท็จจริง

เมื่อได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว (เอกสารหลักฐานเบื้องต้น เช่น หนังสือร้องเรียนกล่าวหาพร้อมเอกสารหลักฐานเบื้องต้น) ให้ประธานกรรมการนัดประชุมครั้งแรก

การประชุมครั้งแรก เป็นการประชุมเพื่อให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณา ดังนี้

๑) พิจารณากำหนดประเด็นกล่าวหา เป็นการพิจารณาว่าคำสั่งที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรณีเกี่ยวกับเรื่องใดและมีการกล่าวหาอย่างไร กล่าวคือ เมื่อได้รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วให้กรรมการประชุมเพื่อพิจารณาและกำหนดประเด็นในเบื้องต้น โดยพิจารณาว่าข้อกล่าวหา นั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร มีข้อเท็จจริงเพียงใด และพฤติกรรมหรือการกระทำจากข้อเท็จจริงนั้น เข้าลักษณะของความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร

ซึ่งหากในกรณีที่มีพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้น ต้องนำมาเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาในเบื้องต้นด้วย เนื่องจากมีความสำคัญในการกำหนดแนวทางในการสืบสวนข้อเท็จจริงและประเด็นในการสืบสวน เพื่อสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องหรือพยานบุคคล ซึ่งหากเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญ อาจมีผลทำให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงสามารถดำเนินการสืบสวนได้อย่างรวดเร็ว

๒) พิจารณากำหนดพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการสืบสวนสามารถกำหนดประเด็นที่จะสืบสวนได้แล้ว คณะกรรมการสืบสวนก็จะทราบว่าในเรื่องดังกล่าวจะต้องมีการสืบสวนพยานบุคคลได้บ้าง และควรรวบรวมพยานเอกสารได้บ้าง

ตัวอย่างเช่น

- กรณีมีการร้องเรียนกล่าวหาว่า นาง ก. เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพกับ นาง จ. ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ทั้งยังไม่ให้ความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

คณะกรรมการสืบสวนควรรวบรวมพยานหลักฐาน เช่น สอบถามวิธีปฏิบัติจากผู้ร่วมปฏิบัติงานในวันดังกล่าว หรือสอบถามจากประชาชนผู้มาติดต่อราชการในห้วงวันและเวลาดังกล่าว (พยานบุคคล) และรวบรวมเอกสารและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในเรื่องดังกล่าว เช่น คำสั่งมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ (พยานเอกสาร) เป็นต้น

๓) พิจารณากำหนดระยะเวลาและวิธีการในการรวบรวมพยานหลักฐาน กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการสืบสวนกำหนดพยานหลักฐานที่จะต้องมีการสืบสวนและรวบรวมมาใช้ในการพิจารณาแล้ว คณะกรรมการควรกำหนดระยะเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐานด้วย เช่น จะสอบพยานบุคคลกี่ปากและใช้เวลากี่วัน หรือจะต้องมีการขอพยานหลักฐานจากที่ใดหรือไม่อย่างไร และใช้เวลานานเท่าใดในการดำเนินการ ทั้งนี้ เพื่อการสืบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นไปตามที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ กำหนด

๒.๒ การรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) การสอบพยานบุคคล เป็นการสอบถามบุคคลที่รู้เห็นเหตุการณ์หรือบุคคลที่ทราบเรื่องหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ร้องเรียนกล่าวหาว่านั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง รวมทั้งเพื่อจะได้ทราบรายละเอียดหรือพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา โดยพยานบุคคลที่จะสอบนั้นมีอยู่ ๒ ประเภท คือ พยานบุคคลที่คณะกรรมการฯ เรียกมาสอบเพื่อสนับสนุนข้อร้องเรียนกล่าวหาหรือเพื่อให้ได้ความจริง กับพยานบุคคลที่ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหาอ้างและนำมา หรือให้คณะกรรมการฯ เรียกมาสอบประกอบค่าแก้ข้อร้องเรียนกล่าวหาอีกประการหนึ่ง

การสอบพยานบุคคลให้ประธานกรรมการ เรียก/เชิญ(อาจติดต่อประสานด้วยวาจา) หรือมีหนังสือเชิญมาให้ถ้อยคำกับเรื่องที่จะทำการสืบสวน ตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการฯ

การตั้งคำถาม ควรใช้คำถามในลักษณะเปิด เพื่อให้พยานเล่าเหตุการณ์เป็นลำดับเรื่องราว ไม่ควรใช้คำถามนำในลักษณะที่จะต้องตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่" เว้นแต่เป็นคำถามเพื่อยืนยันข้อเท็จจริงที่ได้เล่ามาแล้วอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้ฟังเรื่องราวทั้งหมด ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของพยานและเหตุผลแห่งการกระทำต่างๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยในภายหลัง

ในวันที่มีการสืบสวนพยานบุคคล (สอบปากคำ) ก่อนจะเริ่มมีการบันทึกถ้อยคำพยานคณะกรรมการฯ ต้องแจ้งและอธิบายถึงที่มาหรือเหตุแห่งการสืบสวนให้ผู้ที่มาให้ถ้อยคำทราบเสียก่อน โดยในวันที่มีการสืบสวนพยานบุคคล มีหลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติ ดังนี้

๑. จำนวนกรรมการในการสอบปากคำต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เว้นแต่ ในกรณีที่ กึ่งหนึ่งมากกว่า ๓ คน ให้กรรมการสืบสวน ๓ คน ทำการสอบปากคำ

๒. ให้สอบปากคำคราวละ ๑ คน

๓. ห้ามบุคคลอื่นอยู่ร่วมในที่ทำการสอบ

๔. การสอบปากคำต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำ แล้วให้คณะกรรมการฯ อ่านบันทึกถ้อยคำให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการ ซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐานด้วย

๕. ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบรรทัดสุดท้ายของบันทึกถ้อยคำทุกหน้า ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิม และเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีขีดเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙^๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

^๖ มาตรา ๙ เมื่อมีกิจการอันใดซึ่งกฎหมายบังคับให้ทำเป็นหนังสือ บุคคลผู้จะต้องทำหนังสือไม่จำเป็นต้องเขียนเอง แต่หนังสือนั้นต้องลงลายมือชื่อของบุคคลนั้น

ลายพิมพ์นิ้วมือ แงใด ตราประทับ หรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้นที่ทำลงในเอกสารแทนการลงลายมือชื่อ หากมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคนแล้วให้ถือเสมือนกับลงลายมือชื่อ

ความในวรรคสองไม่ใช่บังคับแก่การลงลายพิมพ์นิ้วมือ แงใด ตราประทับ หรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้น ซึ่งทำลงในเอกสารที่ทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

๖. ในกรณีที่มีพยานเอกสารโดยเป็นการกล่าวอ้างของพยานผู้ให้ถ้อยคำให้พยานบุคคลนั้นลงลายมือชื่อในเอกสารนั้นด้วย

๗. ห้ามมิให้คณะกรรมการฯ ให้ทำคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรืออื่นใดโดยไม่ชอบ เพื่อจูงใจให้ให้ถ้อยคำ

ทั้งนี้ สิ่งที่สำคัญคือจะต้องมีการลงลายมือชื่อของผู้ให้ถ้อยคำ และลายมือชื่อของกรรมการผู้สอบถ้อยคำ แต่ถ้าหากผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม กรรมการ/ผู้สืบสวนจะทำเพียงบันทึกรายงานการสืบสวนขึ้นก็ได้ โดยบันทึกว่าได้สอบถ้อยคำบุคคลใด โดยให้ระบุชื่อ ตำแหน่งของบุคคลนั้นด้วย

๒) การสอบถ้อยคำของผู้ร้องเรียนกล่าวหา

โดยปกติหากข้อเท็จจริงในหนังสือร้องเรียนเพียงพอ และคณะกรรมการสืบสวนสามารถรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ครบถ้วนแล้ว ก็อาจจะไม่เรียกผู้ร้องเรียนกล่าวหามาให้ถ้อยคำก็ได้ ดังนั้น การจะเรียกผู้ร้องเรียนกล่าวหาให้ถ้อยคำหรือไม่คงต้องขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริง พฤติการณ์ และสถานการณ์ในแต่ละเรื่องไป

๓) การสอบถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา หรือการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงผลแก้ข้อกล่าวหาในส่วนของตน

การสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีกฎหมายกำหนดบังคับให้จะต้องสอบถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา หรือให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงอย่างเช่นกรณีสอบสวนวินัยแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงในส่วนของตน ก็เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ดังนั้น ในขั้นสืบสวนข้อเท็จจริงอาจจะไม่สอบถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาก็ได้ *ถ้าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่ามีข้อเท็จจริงที่เพียงพอพิจารณาแล้ว การจะเรียกมาให้ถ้อยคำหรือไม่ คงต้องขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริง พฤติการณ์ และสถานการณ์ในแต่ละเรื่องไป*

อย่างไรก็ตาม หากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นควรจะต้องสอบถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา หรือให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง ในกรณีนี้ให้ประธานกรรมการ เรียก/เชิญ (อาจติดต่อประสานด้วยวาจา) หรือมีหนังสือเชิญ มารับทราบประเด็นข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(ถ้ามี) และให้ถ้อยคำพร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐาน (ถ้ามี) ตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการฯ กำหนด ซึ่งการแจ้งประเด็นข้อกล่าวหาควรอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(ถ้ามี)

ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบประเด็นข้อกล่าวหาตามวัน เวลา และสถานที่ ที่คณะกรรมการฯ กำหนด ให้คณะกรรมการฯ ส่งบันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี) พร้อมทั้งให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา จำนวน ๑ ฉบับ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่หรือภูมิลำเนาที่ปรากฏตามหลักฐานของทางราชการของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อล่วงพ้น ๗ วัน นับแต่วันที่ได้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบบันทึกประเด็นที่ถูกกล่าวหาแล้ว *สำหรับใน*

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจง ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ให้โอกาสชี้แจงเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ทั้งนี้ ในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน เพศ อายุ สัญชาติ ที่อยู่ เป็นต้น ที่ปรากฏในหนังสือร้องเรียนกล่าวหาหรือพยานหลักฐาน ให้คณะกรรมการฯ ลบหรือปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลหรือส่วนที่ทำให้สามารถพินิจทราบตัวบุคคลได้ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ข้อสังเกต^๗ การสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าจะต้องสอบถ้อยคำของบุคคลใดบ้าง ดังนั้น การจะสอบถ้อยคำของบุคคลใดหรือไม่ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการ หากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่าพยานบุคคลที่สอบถ้อยคำมานั้น เพียงพอที่จะนำข้อเท็จจริงไปพิจารณาได้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องสืบสวนข้อเท็จจริงให้ครบทุกรายก็ได้

ปัญหาของการสอบข้อเท็จจริง ในขั้นตอนของการให้ถ้อยคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำของพยานนั้น บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่มีความประสงค์ที่จะมาให้ถ้อยคำชี้แจงต่อคณะกรรมการ ซึ่งทำให้กระบวนการสอบต้องล่าช้าออกไป อีกทั้งระยะเวลาในการสอบข้อเท็จจริงก็มีจำกัดตามคำสั่งแต่งตั้ง

แนวทางในการแก้ไขปัญหาในกรณีนี้ หากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ ตามกำหนดนัดหมายในหนังสือเชิญแล้ว คณะกรรมการฯ ก็มีอำนาจที่จะพิจารณาจากพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏหรือมีอยู่แล้ว ต่อไป เพื่อให้การสืบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

๔) การรวบรวมพยานหลักฐานอื่น ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐานตามที่เห็นสมควร เช่น กรณีพยานเอกสาร ให้ประธานกรรมการ เรียก(อาจติดต่อประสานด้วยวาจา) หรือมีหนังสือขอเอกสารหรือให้บุคคลที่มีเอกสารอยู่ในความครอบครองส่งเอกสารมายังคณะกรรมการก็ได้ โดยให้คณะกรรมการบันทึกการได้มาของพยานหลักฐานไว้ด้วยว่า ได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการฯ จะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

^๗ สำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม. ส่วนวินัยและพิทักษ์ระบบคุณธรรม(๒๕๖๓) . คู่มือวิธีการและสาระสำคัญการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง(สำหรับผู้อำนวยการ)

ข้อสังเกต การไม่ให้ความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง

แยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี ดังนี้

(๑) การขอข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากส่วนราชการหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

การสอบสวนข้อเท็จจริงต้องใช้พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบการดำเนินการด้วยเสมอ คณะกรรมการสืบสวนจึงใช้อำนาจในการเรียกหรือขอเอกสารจากส่วนราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทุกครั้งก็ได้รับพยานหลักฐานตามที่ร้องขอ

(๒) การเรียกให้บุคคลมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

เช่น บางครั้งบุคคลนั้นอ้างว่าไม่สะดวก ไม่ว่าง บ่ายเบี่ยงไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนรวมถึงบางกรณียินยอมมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวน แต่ไม่คอยให้ความร่วมมือ และยกตนข่ม คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

แนวทางการแก้ไข : อาจต้องรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเกี่ยวกับการไม่ให้ความร่วมมือทั้งหลาย และรายงานนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

กรณีสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีกรกระทำผิดในเรื่องอื่น

ในการสืบสวนข้อเท็จจริงคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะทำการสืบสวนข้อเท็จจริงเฉพาะเรื่องที่ตนได้รับมอบหมายเท่านั้น ดังนั้น หากมีกรณีพบบุคคลอื่นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนหรือพบกรณีอื่นนอกเหนือจากที่มีการสั่งให้สืบสวน ให้คณะกรรมการสืบสวนรายงานต่อนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็วเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ซึ่งกรณีเช่นนี้อาจจะเกิดขึ้นได้

ตัวอย่างเช่น

- กรณีมีการสืบสวนข้อเท็จจริงว่า นาง ก. เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน ใช้วาจาไม่สุภาพกับประชาชนผู้มาติดต่อราชการ แต่ในทางสืบสวนข้อเท็จจริงได้ความว่าในวันเกิดเหตุมี นาย ค. นักจัดการงานทั่วไป ปฏิบัติการ ใช้วาจาไม่สุภาพและทำร้ายประชาชนผู้มาติดต่อราชการด้วย ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการสืบสวนรายงานต่อนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป เป็นต้น

๒.๓ การพิจารณาและทำความเข้าใจ

การประชุมครั้งสุดท้าย จะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยประเด็นตามที่กำหนดแนวทางการสืบสวนกับข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวน ว่ามีมูลหรือไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริง รายละเอียดของพฤติการณ์ต่าง ๆ บันทึกถ้อยคำพยาน และพยานหลักฐานทั้งหมด ซึ่งต้องวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อร้องเรียนกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อร้องเรียนกล่าวหา ว่าควรรับฟังพยานหลักฐานฝ่ายใด เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และต้องวินิจฉัยชี้แจงน้ำหนักพยานแยกแยะว่าอะไรเท็จ อะไรจริง โดยอาศัยเหตุผลประกอบการพิจารณา รับฟัง พร้อมกับทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าว เป็นกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ เมื่อพิจารณาครบถ้วนทุกประเด็นแล้ว จึงจัดทำรายงานผลการสืบสวนเพื่อเสนอนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งพิจารณาต่อไป

๑) การรับฟังพยานหลักฐาน^๔

พยานหลักฐานต่างๆ ที่นำมาพิจารณาฟังข้อเท็จจริงนั้น อาจแบ่งตามน้ำหนักที่จะฟังรับฟังได้เป็นหลายประเภท ดังนี้

(ก) พยานชั้นหนึ่ง และ พยานชั้นสอง

พยานชั้นหนึ่ง ได้แก่ พยานหลักฐานที่ดีที่สุดที่จะฟังมีในกรณีนั้น

พยานชั้นสอง ได้แก่ พยานหลักฐานอื่นที่ยังไม่ดีที่สุดที่จะฟังมีในกรณีนั้น ซึ่งแม้จะบ่งชี้ว่าข้อเท็จจริงเช่นนี้ได้มีอยู่ ก็ต้องนับเป็นพยานชั้นสอง

พยานชั้นหนึ่ง เป็นพยานที่ฟังรับฟังได้ดีกว่าพยานชั้นสอง ส่วนพยานชั้นสอง แม้จะบ่งชี้ว่าข้อเท็จจริงเช่นนี้ได้มีอยู่ ก็มีน้ำหนักในการรับฟังน้อยกว่าพยานชั้นหนึ่ง

ตัวอย่างเช่น

หนังสือสัญญาที่มีผู้ลงนามเป็นพยานไว้ในหนังสือนั้น ผู้ที่มีชื่อลงนามนั้นเป็นพยานชั้นหนึ่ง ส่วนบุคคลอื่นที่ให้การว่าได้เคยเห็นและจำลายมือชื่อคู่สัญญานั้นได้ เป็นพยานชั้นสอง

ในระหว่างพยานเอกสารกับพยานบุคคลนั้น ต่างก็อาจเป็นพยานชั้นหนึ่ง และพยานชั้นสองของกันและกันได้ แล้วแต่ว่าเมื่อใด อันใด จะเป็นพยานหลักฐานที่ดีที่สุด แต่สำหรับกรณีที่กฎหมายบังคับไว้ว่าต้องมีพยานหลักฐานเป็นหนังสือ ย่อมจะต้องถือว่าพยานเอกสารเป็นพยานชั้นหนึ่ง

ในระหว่างพยานเอกสารด้วยกัน ต้องถือว่าต้นฉบับเอกสารเป็นพยานชั้นหนึ่ง ส่วนสำเนาเอกสารเป็นพยานชั้นสอง

พยานชั้นสอง แม้จะมีน้ำหนักน้อย แต่ก็มิใช่ว่าจะรับฟังไม่ได้ ย่อมอยู่ในดุลพินิจผู้พิจารณาในการชั่งน้ำหนักคำพยานที่จะรับฟังเพียงใดหรือไม่ อย่างไรก็ดี ถ้าจะนำพยานชั้นสองมาสอบหรือมาพิจารณารับฟัง ควรแสดงเหตุให้ปรากฏไว้ว่า พยานหลักฐานชั้นหนึ่งในกรณีนั้นไม่สามารถนำมาสอบได้ เพราะเหตุสุดวิสัย เช่น ต้นฉบับเอกสารหาไม่ได้ เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือไม่สามารถนำมาได้โดยประการอื่น

(ข) พยานโดยตรงและพยานเหตุผล หรือพยานแวดล้อมกรณี

พยานโดยตรง หมายถึง พยานหลักฐานใดๆ ที่ระบุว่าข้อเท็จจริงเช่นนั้นให้มิโดยไม่ต้องไปค้นหาเหตุผลสันนิษฐานอย่างใดต่อไปอีก

พยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณี หมายถึง พยานที่ไม่ระบุโดยตรงว่าข้อเท็จจริงเป็นเช่นนั้น แต่มีเหตุผลหรือพฤติกรรมเชื่อมโยงพอจะเชื่อได้ว่า ข้อเท็จจริงควรจะเป็นเช่นนั้น

ตัวอย่างเช่น

ในกรณี ก. รับเงินจาก ข. ผู้ที่เห็นเหตุการณ์ในขณะที่ ก. กำลังรับเงินจาก ข. อยู่ นั่น เป็นพยานโดยตรง ส่วนผู้ที่เห็นเพียง ก. เดินถือเงินมาจากบริเวณใกล้เคียงกับที่ ข. ยืนอยู่ นั่น เป็นพยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณี

(ค) ประจักษ์พยานและพยานบอกเล่า

ประจักษ์พยาน คือ พยานที่รับรู้ได้เห็นข้อเท็จจริงอันนั้นมาด้วยตัวเอง

พยานบอกเล่า คือ พยานที่มีรับรู้เห็นข้อเท็จจริงนั้นมาด้วยตัวเอง หากแต่ได้ยินได้ฟังผู้อื่น เล่าถึงข้อเท็จจริงนั้นมาอีกทอดหนึ่ง หรือหลายทอด

^๔ ส่วนการบริหารงานบุคคล สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (๒๕๔๕). คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ประจักษ์พยานย่อมมีน้ำหนักดีกว่าพยานบอกเล่า พยานบอกเล่านั้นโดยทั่วไปรับฟังเป็นพยานหลักฐานไม่ได้ แต่ก็มีข้อยกเว้นอยู่มากโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจใช้เป็นพยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณีประกอบพยานหลักฐานอื่นให้มีน้ำหนักขึ้นได้ แต่การฟังพยานบอกเล่าต้องฟังด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง

ในกรณีวินิจฉัยว่า พยานใดรับฟังได้เพียงใด ต้องมีการชั่งน้ำหนักพยาน การชั่งน้ำหนักพยานว่าจะฟังรับฟังได้เพียงใดนั้น ต้องคำนึงถึงประเภทของพยานดังกล่าวข้างต้น คือคำนึงถึงว่าเป็นพยานชั้นหนึ่งหรือพยานชั้นสอง เป็นพยานโดยตรงหรือพยานแวดล้อม กรณีเป็นประจักษ์พยานหรือพยานบอกเล่า

อย่างไรก็ดี พยานต่อไปนี้ ถือกันว่าเป็นพยานที่มีน้ำหนักมาก คือ

- พยานที่ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือซึ่งน่าจะเป็นกลาง
- พยานที่มีเหตุผลเชื่อมโยงกัน
- พยานที่มีพยานแวดล้อมกรณีประกอบ
- พยานคู่ คือพยานที่ให้การตรงกันตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป
- พยานร่วม คือพยานที่ให้การเป็นพยานสำหรับทั้ง ๒ ฝ่าย
- พยานเอกสาร
- วัตถุพยาน

ส่วนพยานต่อไปนี้ ถือกันว่าเป็นพยานที่มีน้ำหนักน้อย คือ

- พยานที่ไม่อยู่กับร่องกับรอย คือให้การหลายครั้งมีสาระสำคัญ

ไม่ตรงกัน

- พยานที่มีสาเหตุโกรธเคืองกับคู่กรณี ถ้าไม่มีพยานอื่นอีกเลย

น้ำหนักคำพยานนั้นก็จะมีน้อย แต่ถ้าสาเหตุโกรธเคืองถึงแม้จะมีก็เล็กน้อย หรือเป็นเวลานานมากแล้ว คำพยานนั้นก็จะมีน้ำหนักขึ้นบ้าง

- พยานที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับฝ่ายที่ได้ประโยชน์จากคำ

พยานนั้น เช่น พ่อ-ลูก, แม่-ลูก, สามี-ภรรยา โดยปกติมักจะให้ถ้อยคำช่วยเหลือกัน ถ้าไม่มีพยานอื่นมาประกอบทำให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นแล้ว น้ำหนักคำพยานนั้นก็จะมีน้อย

- พยานเดี่ยว คือ พยานที่เห็นเหตุการณ์ หรือได้ยินคนเดียว หรือเห็นเหตุการณ์คนละครั้ง ซึ่งไม่ใช่เวลาเดียวกัน พยานเช่นนี้มีน้ำหนักน้อย แต่อย่างไรก็ตามพยานเดี่ยวยังมีไว้จะรับฟังไม่ได้เสียทีเดียว แม้จะเป็นพยานเดี่ยวแต่ถ้ามีเหตุผลเชื่อมโยงกันดีก็ฟังได้เหมือนกัน เช่น ซื้อหาข่มขืนกระทำชำเรา คำของผู้เสียหายแม้เพียงคนเดียว แต่มีเหตุผลอื่นแวดล้อม ก็สามารถรับฟังเพื่อลงโทษได้

- พยานที่ให้การแตกต่างกัน ตามหลักธรรมดาแล้ว คนที่อยู่ในที่เดียวกัน มองเห็นในขณะเดียวกัน หรือได้ยินด้วยกัน ควรจะแลเห็นหรือได้ยินเหมือนกัน หากให้การในสาระสำคัญไม่เหมือนกันแล้ว ก็ไม่น่ารับฟัง แต่ถ้าให้การแตกต่างกันในข้อที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ก็พอจะรับฟังได้

- คำพยานที่ไม่สมเหตุผล เช่น ขัดต่อเหตุผลธรรมดา น้ำหนักคำพยานนั้นก็จะมีน้อย เช่น ให้การว่า เห็นผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในที่เกิดเหตุ จำหน้าได้ทั้ง ๆ ที่เป็นเวลากลางคืนเดือนมืดมองเห็นในระยะไกล

- คำขัดทอดของผู้ถูกกล่าวหาด้วยกัน ไม่มีน้ำหนักพอที่จะรับฟัง

- พยานบอกเล่า คือ พยานที่มีได้รู้ได้เห็นหรือได้ยินด้วยตนเองโดยตรง แต่ได้ยินคนอื่นเขามาเล่าให้ฟังอีกชั้นหนึ่ง มีน้ำหนักน้อย แต่ก็มีไว้จะไม่ให้น้ำหนักเสียเลย ยังอาจใช้

เป็นพยานเหตุผลหรือพยานแวดล้อมกรณีประกอบพยานหลักฐานอื่นให้น้ำหนักขึ้นได้ หรือหากคำบอกเล่านั้น สมเหตุสมผล และมีพยานแวดล้อมกรณีอื่นสนับสนุนพอก็อาจรับฟังได้ แต่การรับฟังพยานบอกเล่า ต้องฟังด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง

๒) การชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน

การชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน คือ การพิจารณาพยานหลักฐานทั้งหมดที่รวบรวมมาได้ว่าพยานหลักฐานใดที่สามารถรับฟังได้ และมีความน่าเชื่อถือเพียงใด เพื่อให้ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นประเด็นในการสืบสวนนั้นเป็นที่ยุติ และสามารถนำข้อเท็จจริงนั้นไปพิจารณาประกอบเพื่อทำความเข้าใจ

๓) การพิจารณาเพื่อทำความเข้าใจ

การพิจารณาฟังข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาทำผิดหรือการกระทำที่“น่าเชื่อว่า” ผู้นั้นกระทำหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำที่เป็นความผิดวินัยตามที่มีการกล่าวหาหรือไม่ โดยคณะกรรมการฯ จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เข้ามาสู่สำนวนการสืบสวน ไม่ควรนำข้อเท็จจริงนอกสำนวนการสืบสวนมาพิจารณารับฟัง ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการฯ รวบรวมเข้ามาในสำนวนนั้น อาจจะมีทั้ง ข้อเท็จ และ ข้อจริง เรื่องใดมีแต่ ข้อจริง รับกันโดนตลอดก็ง่ายต่อการสรุปและทำความเข้าใจ เรื่องใดมี ข้อเท็จ และ ข้อจริง ปะปนกันอยู่มาก จะต้องวินิจฉัยชั่งน้ำหนักพยานแยกแยะว่าอะไรเท็จ อะไรจริง โดยอาศัยเหตุผลประกอบการพิจารณา

การวินิจฉัยประเด็นต่างๆ ในเบื้องต้นต้อง **ฟังพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักมาก่อน**^๔ เช่น พยานชั้นหนึ่ง พยานโดยตรง ประจักษ์พยาน และพยานที่มีน้ำหนักอื่น ดังกล่าวแล้วข้างต้น ถ้าไม่มีพยานที่มีน้ำหนักดังกล่าวจึงจะพิจารณาฟังพยานหลักฐานที่มีน้ำหนักน้อยรองลงมา ซึ่งประกอบด้วยเหตุผลและพฤติการณ์แวดล้อมเข้าร่องเข้ารอยสอดคล้องต้องกันให้พอฟังได้

นอกจากการเลือกฟังพยานดังกล่าวแล้ว ยังต้อง **ชั่งน้ำหนักคำพยาน** แต่ละปากว่าพอจะเชื่อถือคำพยานนั้นๆ ได้เพียงใด ซึ่งมีหลักเกณฑ์อยู่ว่าควรรับฟังคำพยานที่ให้การสมเหตุสมผลในสภาพปกติวิสัยที่คนธรรมดาเขาทำกัน ถ้าไม่สมเหตุสมผลก็ไม่ควรรับฟัง

เป็นการยากที่จะอธิบายว่าอย่างไรถือว่าสมเหตุสมผล อย่างไรถือว่าไม่สมเหตุสมผล ทั้งนี้ จะต้องอาศัยประสบการณ์ความรู้ และสามัญสำนึกของผู้พิจารณา

การพิจารณาทำความเข้าใจ เป็นการแสดงความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทำผิดหรือการกระทำที่ “น่าเชื่อว่า” ผู้นั้นกระทำหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำที่เป็นความผิดวินัยตามที่มีการกล่าวหาหรือไม่ โดยใช้วิธีการปรับข้อเท็จจริงกับข้อวินัยว่าด้วยการกระทำนั้น โดยคณะกรรมการต้องทราบองค์ประกอบของความผิดวินัยในข้อนั้นๆ และต้องสามารถให้เหตุผลด้วย แล้ววินิจฉัยให้เหตุผลไปว่าการกระทำนั้น มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ คือ พฤติการณ์น่าเชื่อว่า ผู้นั้นกระทำหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำที่เป็นความผิดวินัยตามที่มีการร้องเรียนกล่าวหา

^๔ ส่วนการบริหารงานบุคคล สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (๒๕๔๕). คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

๒.๔ การทำความเข้าใจ

ดังที่กล่าวไปข้างต้น จะพิจารณาเพียงว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือไม่ กล่าวคือ ตามที่มีการร้องเรียนหรือกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยนั้น มีมูลเพียงพอที่จะต้องมีการดำเนินการทางวินัยต่อไป หรือไม่เท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน สามารถมีความเห็นได้ ดังนี้

๑) พิจารณาแล้วเห็นว่า “ไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย” เช่น เรื่องร้องเรียนกล่าวหาไม่ใช่เรื่องจริงหรือไม่เคยเกิดขึ้น หรือเรื่องร้องเรียนกล่าวหาไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวินัยกรณีเช่นนี้ให้มีความเห็นว่า “ยุติเรื่อง”

อย่างไรก็ตาม หากเรื่องร้องเรียนกล่าวหาไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีมูลกระทำผิดในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ผลของการกระทำไม่กระทบต่องานหรือภาพพจน์ชื่อเสียงของทางราชการมากนัก เช่น แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย มาปฏิบัติราชการแล้วไม่ลงชื่อ มาทำงานสายบ้าง เป็นบางครั้ง หรือ ขาดราชการวันสองวัน เป็นต้น กรณีเช่นนี้ให้มีความเห็น ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น (ผู้อำนวยการกอง) “ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือ ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร”

การว่ากล่าวตักเตือน คือ การที่ผู้บังคับบัญชาตำหนิผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทราบ ว่า เรื่องที่ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำนั้นผิดและตักเตือนมิให้กระทำอีก และอาจจะสอนด้วยว่าที่ถูกต้องทำอย่างไร อีกทั้งการว่ากล่าวตักเตือนเป็นมาตรการในด้านป้องปราม ไม่ใช่มาตรการในด้าน sanction เป็นการกระทำในลักษณะให้ผู้กระทำความผิดรู้สึกยอมรับในความผิดและจะไม่กระทำเช่นนั้นอีก

การว่ากล่าวตักเตือนนั้นกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ว่าจะต้องทำด้วยวิธีการใด^{๑๐} เพราะฉะนั้นผู้บังคับบัญชาสามารถว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ปรากฏหลักฐานก็ได้

๒) พิจารณาแล้วเห็นว่า “มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย” กล่าวคือ ข้อเท็จจริงเพียงพอที่เชื่อได้ว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดรายดังกล่าว น่าจะกระทำความผิดวินัยกรณีเช่นนี้ให้มีความเห็นว่า “กรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย เห็นควรดำเนินการทางวินัยต่อไป”

^{๑๐} หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ทหาหรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ

ข้อสังเกต แม้การสืบสวนข้อเท็จจริงจะไม่มีกฎหมายเขียนไว้ว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะต้องทำความเข้าใจในการสืบสวนหรือไม่ อย่างไร แต่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงถือเป็นบุคคลผู้อยู่ใกล้ชิดกับข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการสืบสวน เพราะเป็นทั้งผู้สอบถามพยานบุคคลและเป็นผู้รวบรวมเอกสารด้วยตนเอง **ความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงถือเป็นสิ่งสำคัญต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะใช้ในการประกอบการพิจารณา** ประกอบกับการสั่งให้สืบสวนข้อเท็จจริงถือเป็นการสั่งตามกฎหมายและประกาศหลักเกณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย ดังนั้น หากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการทำความเข้าใจเพื่อประกอบการพิจารณาก็ถือเป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว

องค์ประชุมในการพิจารณาครั้งสุดท้ายนี้ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสืบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ควรจะมีการประชุม อย่างน้อย ๓ ครั้ง อย่างไรก็ตาม หากต้องสอบถ้อยคำพยานบุคคลหลายราย หรือเป็นเรื่องยุ่งยากซับซ้อนก็ไม่จำเป็นต้องประชุมคณะกรรมการ ๓ ครั้งเสมอไป ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงในแต่ละเรื่องไป

องค์ประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จะต้องมีจำนวนของกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่ได้รับการแต่งตั้ง จึงจะเป็นองค์ประชุม และจะต้องมีประธานกรรมการฯ อยู่ร่วมในที่ประชุมทุกครั้ง โดยมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานฯ ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

การนัดประชุม ต้องทำเป็นหนังสือหรือบันทึกข้อความแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓ วัน เว้นแต่กรณีที่ได้แจ้งนัดประชุมให้กรรมการทราบในที่ประชุมแล้วจะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมวันดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

การบันทึกรายงานการประชุม คณะกรรมการต้องจัดทำบันทึกรายงานการประชุมไว้ด้วยทุกครั้ง เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าคณะกรรมการได้ประชุมและไว้ใช้ยืนยันอ้างอิงได้ถ้ามีการตรวจสอบ

๒.๕ การจัดทำรายงานการสืบสวน

การจัดทำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง คือ การทำรายงานสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนพร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการสืบสวน

เมื่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้สอบถามถ้อยคำจากผู้ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการจะต้องประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาและทำความเข้าใจ และให้เลขานุการจัดทำรายงานผลการสืบสวนตามมติที่ประชุม แล้วนำเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาลงนาม

โดยหากคณะกรรมการเห็นชอบตามรายงานการสืบสวนที่เลขานุการจัดทำ ก็ให้คณะกรรมการลงนามในรายงานการสืบสวนให้ครบถ้วน โดยการลงนามในรายงานการสืบสวนนั้น กรรมการทุกคนควรที่จะลงนามในบรรทัดสุดท้ายของรายงานการสืบสวนทุกหน้า เพื่อป้องกันการโต้แย้งว่ามีการแก้ไขเอกสารในภายหลัง

สำหรับกรณีที่กรรมการคนใดคนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับความเห็นเสียงข้างมาก ให้ระบุความเห็นนั้นไว้ในรายงานการสืบสวน หรือทำเป็นบันทึกแนบท้ายรายงานการสืบสวนก็ได้ เมื่อคณะกรรมการทุกคนลงนามในรายงานการสืบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เลขานุการเสนอบันทึกรายงานการสืบสวนพร้อมทั้งรายงานการสืบสวนต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อพิจารณาต่อไป

การพิจารณาผลการสืบสวนข้อเท็จจริง

อำนาจในการพิจารณาผลการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้นเป็นอำนาจของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องพิจารณาผลการสืบสวน ไม่ว่าจะเป็นการสืบสวนด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง การมอบหมายให้ผู้ใดบังคับบัญชาสืบสวนแทน หรือการที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสืบสวนข้อเท็จจริงด้วยตนเองก็ตาม โดยการพิจารณาผลการสืบสวนพิจารณาได้เช่นเดียวกับที่กล่าวไปแล้วในส่วนการทำความเข้าใจสืบสวนข้อเท็จจริง คือพิจารณาว่าไม่มีมูลความผิดวินัยให้ยุติเรื่องหรือหากพิจารณาว่าเป็นเรื่องไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัย หรือเป็นการกระทำผิดเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ให้ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร และการพิจารณาว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยการพิจารณาผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดไม่จำเป็นต้องผูกพันกับความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพราะอำนาจในการพิจารณาเป็นของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดโดยแท้

การสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

กรณีที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนอนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดแล้ว หากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่สืบสวนนั้น ยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอที่พิจารณาว่ากล่าวหาว่าผู้ใดมีมูลควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ หรือพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดยังไม่ชัดเจนเพียงพอว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไร

นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดอาจสั่งการให้คณะกรรมการสืบสวนไปดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยจะกำหนดประเด็นที่จะต้องสืบสวนเพิ่มเติมและกำหนดระยะเวลาในการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมให้แก่คณะกรรมการสืบสวนด้วยก็ได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะต้องดำเนินการตามที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งการนั้นต่อไป

๒.๖ ตัวอย่างของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

- ตัวอย่าง -

(บันทึกเชิญพยานมาให้ถ้อยคำกับเรื่องที่จะทำการสืบสวน)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานเลขานุการคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงฯ โทร. ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

ที่.....วันที่.....

เรื่อง ขอเชิญมาให้ถ้อยคำในฐานะพยาน

เรียน(ชื่อพยาน).....

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ได้มีคำสั่งที่...../๒๕.....ลงวันที่.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี.....(ระบุเนื้อหา
สาระสำคัญตามคำสั่ง).....

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ในการนี้ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความ
ยุติธรรม และเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสืบสวน เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙
คณะกรรมการฯ จึงขอท่านมาให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณาในฐานะพยาน ต่อคณะกรรมการฯ
ในวันที่..... เวลา..... น. ณ ทั้งนี้ ได้มอบหมายให้
.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการและเลขานุการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๐ ๐๐๐๐ ๐๐๐๐
เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

ประธานกรรมการ

หมายเหตุ : แนบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ

(บันทึกถ้อยคำพยาน)

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
 สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ ตำแหน่ง.....
 บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยาน ในกรณีท้องที่การ
 บริหารส่วนจังหวัด.....ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เพื่อสืบสวนข้อเท็จจริง ในกรณี.....(ระบุเรื่องที่ถูกกล่าวหา
 ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ).....

ข้าพเจ้าขอให้อภัยคำด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้.....

๑. ถ้าม
 ตอบ.....๒. ถ้าม.....
 ตอบ.....

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้
 สัญญา หรือกระทำการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้อภัยคำอย่างใด และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้
 ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อ
 หน้าคณะกรรมการสืบสวนในการให้อภัยคำนี้

ลงชื่อ.....พยาน (ผู้ให้อภัยคำ)
 (.....)

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผู้ให้อภัยคำ ได้ให้อภัยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
 (.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
 (.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

หมายเหตุ : ในกรณีที่พยานเป็นประชาชนหรือบุคคลภายนอก ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนพร้อมรับรองสำเนา
 ถูกต้องด้วย

(บันทึกแจ้งให้ผู้ถูกล่าวหาทราบถึงประเด็นที่ถูกกล่าวหา พร้อมทั้งให้ชี้แจงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานเลขานุการคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงฯ โทร. ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

ที่.....วันที่.....

เรื่อง ขอเชิญมารับทราบประเด็นข้อกล่าวหา และให้ถ้อยคำพร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐาน (ถ้ามี)

เรียน(ชื่อผู้ถูกล่าวหา).....

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ได้มีคำสั่งที่...../๒๕.....ลงวันที่.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี.....(ระบุเนื้อหา
สาระสำคัญตามคำสั่ง).....

ในการนี้ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความ
ยุติธรรมคณะกรรมการฯ จึงขอแจ้งประเด็นข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(ถ้ามี)
ให้ผู้ถูกล่าวหาทราบ เพื่อให้ท่านได้มีโอกาสชี้แจงเหตุผลข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐาน(ถ้ามี) ของตน
และคณะกรรมการฯ จะได้นำมาประกอบการพิจารณาว่า กรณีดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย
ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ดังนั้น เพื่อให้การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเที่ยงธรรม คณะกรรมการฯ
จึงขอเชิญท่านมารับทราบประเด็นข้อกล่าวหา ตลอดจนให้ถ้อยคำและยื่นเอกสารหลักฐาน (ถ้ามี)
ต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่..... เวลา..... น. ณ
ทั้งนี้ ได้มอบหมายให้.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการและเลขานุการ หมายเลขโทรศัพท์
๐๐ ๐๐๐๐ ๐๐๐๐ เป็นผู้ประสานงาน

อนึ่ง หากท่านประสงค์ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือขอให้จัดส่งมายังคณะกรรมการฯ
ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

ประธานกรรมการ

แจ้งท้าย

.....(ชื่อผู้ถูกล่าวหา)..... รับทราบ วันที่

หมายเหตุ : แนบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และบันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

(บันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(ถ้ามี))

บันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี)

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ด้วยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งที่...../.....ลงวันที่.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง กำหนดประเด็นที่ถูกกล่าวหา
และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จึงขอแจ้งประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ให้ท่านทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี)

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีโดยระบุวัน เวลา
สถานที่และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....
.....
.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี) และได้รับบันทึกนี้ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
และข้าพเจ้าจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ภายใน ๗ วัน นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป
จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสืบสวนไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ..... ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ..... กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

(บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำ)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี

สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ ตำแหน่ง.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

ที่...../๒๕.....ลงวันที่.....ในกรณีที่.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการ).....

ตามที่คณะกรรมการสืบสวนได้แจ้งประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้าทราบแล้วนั้น

ตามประเด็นข้อกล่าวหาที่ว่า

ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า

๑.

๒.

๓.

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำ
การใด ๆ เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟังได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว
ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าคณะกรรมการสืบสวนในการให้ถ้อยคำนี้

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผู้ถูกกล่าวหา ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ

(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

หมายเหตุ : ทั้งนี้ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา มีพยานหลักฐานประกอบการให้ถ้อยคำ ก็ให้ยื่นต่อคณะกรรมการฯ ด้วย

(ตัวอย่างหนังสือ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอชี้แจงเป็นหนังสือ)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ขอชี้แจงข้อเท็จจริง/แสดงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหา ในกรณี.....

เรียน ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ที่...../๒๕.....ลงวันที่.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ในกรณีที่.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหาตามคำสั่งฯ).....

.....นั้น

ข้าพเจ้า.....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี

สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ ตำแหน่ง.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหา และตามที่คณะกรรมการฯ ได้แจ้งประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้าทราบแล้วนั้น

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ตามประเด็นข้อกล่าวหาที่ว่า

ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า

๑.

๒.

๓.

.....

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ : ทั้งนี้กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา มีพยานหลักฐานประกอบการให้ถ้อยคำ ก็ให้ยื่นต่อคณะกรรมการฯ ด้วย

(ในกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบ
ประเด็นข้อกล่าวหา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานเลขานุการคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงฯ โทร. ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

ที่.....วันที่.....

เรื่อง ขอแจ้งประเด็นข้อกล่าวหา และขอให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐาน (ถ้ามี)

เรียน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ได้มีคำสั่งที่...../๒๕.....ลงวันที่.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี.....(ระบุเนื้อหา
สาระสำคัญตามคำสั่ง).....

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม
คณะกรรมการฯ จึงขอแจ้งประเด็นข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(ถ้ามี)
ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ท่านได้มีโอกาสชี้แจงเหตุผลข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐาน(ถ้ามี) ของตน
และคณะกรรมการฯ จะได้นำมาประกอบการพิจารณาว่า กรณีดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย
ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่

แต่เนื่องจากคณะกรรมการฯ.....(ไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ /มีเหตุจำเป็น
อื่น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบประเด็นข้อกล่าวหาตามบันทึกข้อความงานเลขานุการฯ ที่/
ลงวันที่.....เรื่อง ขอเชิญมารับทราบประเด็นข้อกล่าวหา และให้อภัยคำพร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐาน
(ถ้ามี) ในวันที่..... เวลา..... น. ณ)

ดังนั้น เพื่อให้การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเที่ยงธรรม คณะกรรมการฯ
จึงขอแจ้งประเด็นข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี) รายละเอียดปรากฏตาม
เอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

อนึ่ง ขอให้ท่านชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือจัดส่งมายังคณะกรรมการฯ ภายใน ๗ วันนับ
แต่วันที่ได้รับทราบหนังสือฉบับนี้ หากล่วงพ้น ๗ นับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือฉบับนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูก
กล่าวหาได้รับทราบประเด็นข้อกล่าวหาแล้ว ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่า
ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ทั้งนี้ ได้มอบหมายให้.....(ชื่อและตำแหน่ง).....

กรรมการและเลขานุการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๐ ๐๐๐๐ ๐๐๐๐ เป็นผู้ประสานงาน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

ประธานกรรมการ

หมายเหตุ : แนบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และบันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบประเด็นข้อกล่าวหา

(ในกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบ
ประเด็นข้อกล่าวหา)

บันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี)

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ด้วยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งที่...../.....ลงวันที่.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกำหนดประเด็นที่ถูกกล่าวหา
และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จึงขอแจ้งประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ให้ท่านทราบ ดังนี้

๓. ข้อกล่าวหา

ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓

๔. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี)

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีโดยระบุวัน เวลา
สถานที่และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้ท่านทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานของตน
เป็นหนังสือ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบบันทึกนี้

คณะกรรมการสืบสวนได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ..... ประธานกรรมการ

(.....)

ลงชื่อ..... กรรมการ

(.....)

ลงชื่อ..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

วันที่.....

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....

เรียน นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....แต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการ/พนักงานจ้างฯ
ตำแหน่ง.....สังกัด.....ถูกกล่าวหาว่า.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหา).....
.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว
จึงขอรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(ระบุถึงการร้องเรียนกล่าวหาหรือกรณีเป็น
ที่สงสัยว่าอย่างไร).....
.....
.....

๒. คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕.....เมื่อวันที่.....
พิจารณากำหนดแนวทางการสืบสวนข้อเท็จจริงและพิจารณากำหนดประเด็นการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัย
ดังนี้

๒.๑ ประเด็นที่.....

๒.๒ ประเด็นที่.....

๓. คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑ พยานบุคคล จำนวน.....ราย

(๑)(ชื่อ - สกุล).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ให้ถ้อยคำเมื่อวันที่.....สรุปได้ข้อเท็จจริงดังนี้.....(สรุปข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ).....
.....

(๒)(ชื่อ - สกุล).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ให้ถ้อยคำเมื่อวันที่.....สรุปได้ข้อเท็จจริงดังนี้.....(สรุปข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ).....
.....

๓.๒ พยานเอกสาร

๑. บันทึกข้อความ ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๒. หนังสือ ที่...../..... ลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. เรื่อง.....

๓.๓ พยานวัตถุ (ถ้ามี)

๑.

๒.

/๔. คณะกรรมการสืบสวน...

-๒-

๔. คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งหรือเรียกให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงประเด็นที่ถูกกล่าวหาและให้ชี้แจงข้อเท็จจริง/แสดงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหา หรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาแล้ว เมื่อวันที่..... โดย..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา / ให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาสรุปได้ข้อเท็จจริงดังนี้..... (สรุปตามประเด็นที่สำคัญว่าอย่างไร)..... (กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นพยานหลักฐานให้ระบุไว้ด้วย).....

๕. คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ประชุมครั้งที่...../๒๕..... เมื่อวันที่..... พิจารณาแล้วเห็นว่า..... (วิเคราะห์ประเด็นตามที่กำหนดและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่รับฟังหักล้างข้อกล่าวหาได้และพิจารณาว่าพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าว เป็นกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ หากรับฟังไม่ได้ว่ากระทำความผิด หรือเรื่องที่กล่าวหาไม่ใช่เรื่องจริงหรือไม่เคยเกิดขึ้นหรือไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวินัย ให้เสนอความเห็น “ยุติเรื่อง” แต่หากเรื่องร้องเรียนกล่าวหาไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีมูลกระทำความผิดในเรื่องเล็กน้อย ให้เสนอความเห็น ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น (ผู้อำนวยการกอง) “ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือ ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร” แต่หากปรากฏว่ามีการกระทำความผิด ตามที่ถูกกล่าวหาหรือเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด ก็ให้เสนอความเห็น “กรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย เห็นควรดำเนินการทางวินัยต่อไป”.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

(บันทึกเสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้สั่งแต่งตั้ง)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานเลขานุการคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงฯ โทร. ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

ที่.....วันที่.....

เรื่อง รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

เรื่องเดิม

ตามท้องที่การบริหารส่วนจังหวัด.....ได้มีคำสั่งที่...../๒๕.....ลงวันที่.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี.....(ระบุเนื้อหาสาระสำคัญตามคำสั่ง).....นั้น

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง และได้ร่วมประชุมพิจารณาและวินิจฉัยตามแนวทางการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยรวบรวมจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาทั้งหมด พร้อมทั้งมีความเห็นว่าเรื่องที่กล่าวหา นั้น เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ เสร็จสิ้นแล้ว จึงขอรายงานผลการสืบสวนตามสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อระเบียบ

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒๔ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยให้กระทำโดย การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีการฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้าง และพัฒนาทัศนคติจิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยให้กระทำโดย การเอาใจใส่สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

/เมื่อมีกรณี...

-๒-

เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่ากล่าวหาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

ภายใต้บังคับวรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก หากความปรากฏแก่ผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใ้ช้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้บังคับบัญชาอื่นนั้นรายงานตามลำดับชั้นถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเร็ว

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นตามวรรคห้า จะกระทำโดยแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ได้

การกล่าวหาต้องกระทำเป็นหนังสือ ถ้าเป็นการกล่าวหาด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการบันทึกเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการตามวรรคห้า

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคห้าแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๒๖ วรรคสาม แต่ถ้าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ในกรณีผู้บังคับบัญชาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ฯลฯ

ข้อพิจารณา/ข้อเสนอ

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า.....

(สรุปข้อเท็จจริงตามประเด็นที่สืบสวนได้ความว่าอย่างไร).....

/คณะกรรมการ...

-๓-

คณะกรรมการสืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า.....
(“หากรับฟังไม่ได้ว่ากระทำผิด หรือเรื่องที่กล่าวหาไม่ใช่เรื่องจริงหรือไม่เคยเกิดขึ้นหรือไม่ใช่
 เรื่องที่เกี่ยวกับวินัยให้เสนอความเห็น “ยุติเรื่อง” แต่หากเรื่องร้องเรียนกล่าวหาไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัย หรือ
 เป็นกรณีที่มีมูลกระทำผิดในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ให้เสนอความเห็น ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น (ผู้อำนวยการกอง)
 “ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือ ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร” แต่หากปรากฏว่ามีการกระทำผิด
 ตามที่ถูกกล่าวหาหรือเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด ก็ให้เสนอความเห็น“กรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำ
 ผิดวินัย เห็นควรดำเนินการทางวินัยต่อไป”)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

กรรมการและเลขานุการ

ลงชื่อ.....

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

ประธานกรรมการ

บทที่ ๓

มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาสืบสวนแทน

๓.๑ การเริ่มต้นการสืบสวนข้อเท็จจริง

เมื่อผู้ได้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน ได้รับทราบคำสั่งมอบหมายให้สืบสวนแทนและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว (เอกสารหลักฐานเบื้องต้น เช่น หนังสือร้องเรียนกล่าวหาพร้อมเอกสารหลักฐานเบื้องต้น) ให้ผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการเช่นเดียวกับ การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ดังนี้

๑) พิจารณากำหนดประเด็นกล่าวหา เป็นการพิจารณาว่าคำสั่งที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรณีเกี่ยวกับเรื่องใดและมีการกล่าวหาอย่างไร กล่าวคือ เมื่อได้รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วให้กรรมการประชุมเพื่อพิจารณาและกำหนดประเด็นในเบื้องต้น โดยพิจารณาว่าข้อกล่าวหา นั้น มีข้อเท็จจริงเพียงใด และพฤติกรรมหรือการกระทำจากข้อเท็จจริงนั้น เข้าลักษณะของความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร

๒) พิจารณากำหนดพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวน เมื่อกำหนดประเด็นที่จะสืบสวนได้แล้ว ก็ควรทราบว่าในเรื่องดังกล่าวจะต้องมีการสืบสวนพยานบุคคลได้บ้าง และควรรวบรวมพยานเอกสารใดบ้าง เพื่อกำหนดระยะเวลาในการรวบรวมพยานหลักฐาน

๓) พิจารณากำหนดระยะเวลาและวิธีการในการรวบรวมพยานหลักฐาน เช่น จะสอบพยานบุคคลกี่ปากและใช้เวลากี่วัน หรือจะต้องมีการขอพยานหลักฐานจากที่ใดหรือไม่อย่างไร และใช้เวลานานเท่าใดในการดำเนินการ ทั้งนี้ เพื่อการสืบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว

๓.๒ การรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) การสอบพยานบุคคล เป็นการสอบถามบุคคลที่รู้เห็นเหตุการณ์หรือบุคคลที่ทราบเรื่องหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ร้องเรียนกล่าวหา นั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง รวมทั้งเพื่อจะได้ทราบรายละเอียดหรือพฤติกรรมต่างๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา

โดยการสอบพยานบุคคลให้ผู้ได้รับมอบหมายเรียกมาหรือมีหนังสือเชิญมาให้ถ้อยคำกับเรื่องที่จะทำการสืบสวน ตามวัน เวลา และสถานที่กำหนด โดยหลักการตั้งคำถามให้ดำเนินการเช่นเดียวกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยใช้คำถามในลักษณะเปิด เพื่อให้เล่าเหตุการณ์เป็นลำดับเรื่องราว ไม่ใช่คำถามที่จะต้องตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่" เว้นแต่เป็นคำถามเพื่อยืนยันข้อเท็จจริงที่ได้เล่ามาแล้วอีกครั้งหนึ่ง

ซึ่งในวันที่มีการสืบสวนพยานบุคคล ให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้สอบปากคำคราวละ ๑ คน
๒. ห้ามบุคคลอื่นอยู่ร่วมในที่ทำการสอบ
๓. ให้บันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำ แล้วอ่านบันทึกถ้อยคำให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐานด้วย
๔. ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบรรทัดสุดท้ายของบันทึกถ้อยคำทุกหน้า
๕. ในกรณีที่มิพยานเอกสารโดยเป็นการกล่าวอ้างของพยานผู้ให้ถ้อยคำ ให้พยานบุคคลนั้นลงลายมือชื่อในเอกสารนั้นด้วย

๖. ห้ามมิให้ผู้ได้รับมอบหมายสืบสวนแทน ให้ทำคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรืออื่นใดโดยไม่ชอบ เพื่อจูงใจให้ ให้ถ้อยคำ

ทั้งนี้ ถ้าหากผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ผู้สืบสวนจะทำเพียงบันทึกรายงานการสืบสวนขึ้นก็ได้ โดยบันทึกว่าได้สอบถ้อยคำบุคคลใด โดยให้ระบุชื่อ ตำแหน่งของบุคคลนั้นด้วย

๒) การสอบถ้อยคำของผู้ร้องเรียนกล่าวหา

โดยปกติหากข้อเท็จจริงในหนังสือร้องเรียนเพียงพอ อาจจะไม่เรียกผู้ร้องเรียน กล่าวหามาให้ถ้อยคำก็ได้ แต่หากจะดำเนินการสอบถ้อยคำผู้ร้องเรียนกล่าวหา ก็ให้ผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวน ดำเนินการเช่นเดียวกับการสอบพยานบุคคล

๓) การสอบถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา หรือการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแสดง เหตุผลแก้ข้อกล่าวหาในส่วนของตน

การสอบถ้อยคำของผู้ร้องเรียนกล่าวหา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง เหตุผลข้อเท็จจริงในส่วนของตน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย โดยหากจะดำเนินการสอบถ้อยคำ ผู้ถูกกล่าวหา ก็ให้ผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนดำเนินการเช่นเดียวกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๔) การรวบรวมพยานหลักฐานอื่น ให้ผู้สืบสวนแทนรวบรวมพยานหลักฐานตามที่ เห็นสมควร เช่น กรณีพยานเอกสาร ให้มีหนังสือขอเอกสารหรือให้เรียกบุคคลที่มีเอกสารอยู่ในความครอบครอง ส่งเอกสารมาก็ได้ โดยให้บันทึกการได้มาของพยานหลักฐานไว้ด้วย ว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

๓.๓ การพิจารณาและทำความเข้าใจ

ให้พิจารณาวินิจฉัยประเด็นตามที่กำหนดและพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวน ว่ามีมูลหรือไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริง รายละเอียดของ พฤติการณ์ต่าง ๆ บันทึกถ้อยคำพยาน และพยานหลักฐานทั้งหมด ซึ่งต้องวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่ สนับสนุนข้อร้องเรียนกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อร้องเรียนกล่าวหา ว่าควรรับฟังพยานหลักฐาน ฝ่ายใด เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และต้องวินิจฉัยชี้ว่าหนักพยานแยกแยะว่าอะไรเท็จ อะไรจริง โดยอาศัยเหตุผลประกอบการพิจารณารับฟัง พร้อมกับทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าว เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ เมื่อพิจารณาครบถ้วนทุกประเด็นแล้ว จึงจัดทำรายงาน ผลการสืบสวนเพื่อเสนอนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งพิจารณาต่อไป

โดยการรับฟังพยานหลักฐานและการชี้แจงน้ำหนักพยานเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจ ให้ พิจารณาเช่นเดียวกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

การพิจารณาทำความเข้าใจ เป็นการแสดงความคิดเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์หรือ การกระทำที่ “น่าเชื่อว่า” ผู้นั้นกระทำหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำที่เป็นความผิดวินัยตามที่มีการกล่าวหา หรือไม่ ใช้วิธีการปรับข้อเท็จจริงกับข้อวินัยว่าด้วยการกระทำนั้น โดยผู้สืบสวนต้องทราบองค์ประกอบของ ความผิดวินัยในข้อนั้นๆ และต้องสามารถให้เหตุผลด้วย แล้ววินิจฉัยให้เหตุผลไปว่า การกระทำนั้น มีมูลที่ ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ คือ พฤติการณ์น่าเชื่อว่า ผู้นั้นกระทำหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำที่เป็น ความผิดวินัยตามที่มีการร้องเรียนกล่าวหา

๓.๔ การทำความเข้าใจ

จะพิจารณาเพียงว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ามีผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือไม่ กล่าวคือ ตามที่มีการร้องเรียนหรือกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยนั้น มีมูลเพียงพอที่จะต้องมีการดำเนินการทางวินัยต่อไป หรือไม่เท่านั้น สามารถมีความเห็นได้ ดังนี้

๑) พิจารณาแล้วเห็นว่า “ไม่มีมูลอันควรกล่าวหา” เช่น เรื่องร้องเรียนกล่าวหา ไม่ใช่เรื่องจริงหรือไม่เคยเกิดขึ้น หรือเรื่องร้องเรียนกล่าวหาไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับวินัย กรณีเช่นนี้ให้มีความเห็น “ยุติเรื่อง”

อย่างไรก็ตาม หากเรื่องร้องเรียนกล่าวหาไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีมูลกระทำผิดในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ผลของการกระทำไม่กระทบต่องานหรือภาพพจน์ชื่อเสียงของทางราชการมากนัก เช่น แต่งกายไม่สุภาพเรียบร้อย มาปฏิบัติราชการแล้วไม่ลงชื่อ มาทำงานสายบ้าง เป็นบางครั้ง หรือ ขาดราชการวันสองวัน เป็นต้น กรณีเช่นนี้ให้มีความเห็น ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น (ผู้อำนวยการกอง) “ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือ ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร”

การว่ากล่าวตักเตือน คือ การที่ผู้บังคับบัญชาดำหนิผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทราบถึงเรื่องที่ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำนั้นผิดและตักเตือนมิให้กระทำอีก และอาจจะสอนด้วยว่าที่ถูกต้องทำอย่างไร อีกทั้งการว่ากล่าวตักเตือนเป็นมาตรการในด้านป้องปราม ไม่ใช่มาตรการในด้าน sanction เป็นการกระทำในลักษณะให้ผู้กระทำผิดรู้สึกสำนึกยอมรับในความผิดและจะไม่กระทำเช่นนั้นอีก

การว่ากล่าวตักเตือนนั้นกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ว่าจะต้องทำด้วยวิธีการใด^{๑๑} เพราะฉะนั้นผู้บังคับบัญชาสามารถว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ปรากฏหลักฐานก็ได้

๒) พิจารณาแล้วเห็นว่า “มีมูลอันควรกล่าวหาเป็นความผิดวินัย กล่าวคือ ข้อเท็จจริงเพียงพอที่เชื่อได้ว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดรายดังกล่าว น่าจะกระทำความผิดวินัย กรณีเช่นนี้ให้มีความเห็น “กรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย เห็นควรดำเนินการทางวินัยต่อไป”

๓.๕ การจัดทำรายงานการสืบสวน

ให้จัดทำบันทึกการรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อพิจารณาต่อไป

^{๑๑} หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ทหาธิปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ

๓.๖ ตัวอย่างของผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน

- ตัวอย่าง -

(บันทึกเชิญพยานมาให้ถ้อยคำกับเรื่องที่จะทำการสืบสวน)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โทร. ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

ที่ วันที่

เรื่อง ขอเชิญมาให้ถ้อยคำในฐานะพยาน

เรียน(ชื่อพยาน).....

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ได้มีคำสั่งที่...../๒๕.....ลงวันที่.....

เรื่อง มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาสืบสวนแทน เพื่อดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี.....(ระบุเนื้อหาสาระสำคัญตามคำสั่ง).....

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ในการนี้ ผู้สืบสวนแทน พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริง เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงขอท่านมาให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณาในฐานะพยาน ในวันที่..... เวลา..... น. ณ

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

ผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน

หมายเหตุ : แนบสำเนาคำสั่งมอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาสืบสวนแทน

(บันทึกถ้อยคำพยาน)

บันทึกถ้อยคำของพยาน

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี
 สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ ตำแหน่ง.....
 บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
 ข้าพเจ้าได้รับทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยาน ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ได้มีคำสั่งให้
 สืบสวนข้อเท็จจริง ในกรณี.....(ระบุเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถูกกล่าวหาตามคำสั่งฯ).....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....๑. ถาม
ตอบ.....
๒. ถาม.....
ตอบ.....

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่า ผู้สืบสวน มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด ๆ
 เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว
 ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อผู้สืบสวน

ลงชื่อ.....พยาน (ผู้ให้ถ้อยคำ)
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า พยานผู้ให้ถ้อยคำ ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน
 (.....)
ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ : ในกรณีที่พยานเป็นประชาชนหรือบุคคลภายนอก ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนพร้อมรับรองสำเนา
 ถูกต้องด้วย

(บันทึกแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงประเด็นที่ถูกกล่าวหา พร้อมทั้งชี้แจงแสดงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โทร. ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

ที่..... วันที่.....

เรื่อง ขอเชิญมารับทราบประเด็นข้อกล่าวหา และให้ถ้อยคำพร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐาน (ถ้ามี)

เรียน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ได้มีคำสั่งที่...../๒๕.....ลงวันที่.....

เรื่อง มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาสืบสวนแทน เพื่อดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี.....(ระบุเนื้อหาสาระสำคัญตามคำสั่ง).....

ในการนี้ ผู้สืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จึงขอแจ้งประเด็นข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(ถ้ามี) ให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ เพื่อให้ท่านได้มีโอกาสชี้แจงเหตุผลข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐาน(ถ้ามี) ของตน และผู้สืบสวนจะได้นำมาประกอบการพิจารณาว่ากรณีดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ดังนั้น เพื่อให้การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และเที่ยงธรรม จึงขอเชิญท่านมารับทราบประเด็นข้อกล่าวหา ตลอดจนให้ถ้อยคำและยื่นเอกสารหลักฐาน (ถ้ามี) ต่อผู้สืบสวน ในวันที่..... เวลา..... น. ณ

อนึ่ง หากท่านประสงค์ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือขอให้จัดส่งมายังสืบสวน ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

ผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน

แจ้งท้าย

.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... รับทราบ วันที่

หมายเหตุ : แนบสำเนาคำสั่งมอบหมายฯ และบันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

(บันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา(ถ้ามี))

บันทึกการแจ้งและรับทราบประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี)

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ที่...../.....ลงวันที่..... เรื่อง มอบหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาสืบสวนแทน ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงกำหนดประเด็นที่ถูกกล่าวหาและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จึงขอแจ้งประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ให้ท่านทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี)

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีโดยระบุวัน เวลา สถานที่และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา).....

.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี) และได้รับบันทึกนี้ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... และข้าพเจ้าจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อผู้สืบสวน ภายใน ๗ วัน นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าผู้สืบสวนไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ..... ผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

(บันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำ)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี

สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ ตำแหน่ง.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหา ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

ที่...../๒๕.....ลงวันที่.....ในกรณีที่.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหาตามคำสั่งฯ).....

ตามที่คุณสืบสวนได้แจ้งประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้าทราบแล้วนั้น

ตามประเด็นข้อกล่าวหาที่ว่า

ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า

๑.

๒.

๓.

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่าผู้สืบสวน มิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าผู้สืบสวน

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผู้ถูกกล่าวหา ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ..... ผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ : ทั้งนี้กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา มีพยานหลักฐานประกอบการให้ถ้อยคำ ก็ให้ยื่นต่อผู้สืบสวน ด้วย

(ตัวอย่างหนังสือ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอชี้แจงเป็นหนังสือ)

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ขอชี้แจงข้อเท็จจริง/แสดงเหตุผลแก้ข้อกล่าวหา ในกรณี.....

เรียน(ชื่อและตำแหน่ง).....ผู้สืบสวนแทน

ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ที่...../๒๕.....ลงวันที่.....
ในกรณีที่.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหาตามคำสั่งฯ).....

.....นั้น

ข้าพเจ้า.....เลขประจำตัวประชาชน.....อายุ.....ปี

สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ ตำแหน่ง.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหา และตามที่ผู้สืบสวนได้แจ้งประเด็นที่ถูกกล่าวหา และสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ตามบันทึกลงวันที่.....ให้ข้าพเจ้าทราบแล้วนั้น

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ตามประเด็นข้อกล่าวหาที่ว่า

ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓

ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า

๑.

๒.

๓.

.....
.....ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ : ทั้งนี้ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา มีพยานหลักฐานประกอบการให้ถ้อยคำ ก็ให้ยื่นต่อผู้สืบสวน ด้วย

(การเสนอรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โทร. ๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐

ที่ วันที่

เรื่อง รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....
เรียน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

ตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ได้มีคำสั่งที่...../.....ลงวันที่.....เรื่อง
มอบหมายผู้ได้บังคับบัญชาสืบสวนแทน ในกรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการ/พนักงานจ้างฯ
ตำแหน่ง.....สังกัด.....ถูกกล่าวหาว่า.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหา).....
.....นั้น

บัดนี้ ผู้สืบสวนได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานการ
สืบสวนข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้ พร้อมนี้ได้แนบเอกสารหลักฐานมาด้วยแล้ว

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(ระบุถึงการร้องเรียนกล่าวหาหรือกรณีเป็น
ที่สงสัยว่าอย่างไร).....

๒. ผู้สืบสวนได้พิจารณากำหนดประเด็นการกล่าวหาได้ดังนี้

๒.๑ ประเด็นที่.....

๒.๒ ประเด็นที่.....

๓. ผู้สืบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑ พยานบุคคล จำนวน.....ราย

(๑)(ชื่อ - สกุล).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ให้ถ้อยคำเมื่อวันที่.....สรุปได้ข้อเท็จจริงดังนี้.....(สรุปข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ).....

(๒)(ชื่อ - สกุล).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ให้ถ้อยคำเมื่อวันที่.....สรุปได้ข้อเท็จจริงดังนี้.....(สรุปข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ).....

๓.๒ พยานเอกสาร

๑. บันทึกข้อความ ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๒. หนังสือ ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. เรื่อง.....

๓.๓ พยานวัตถุ (ถ้ามี)

๑.

๒.

/๔. ผู้สืบสวน...

-๒-

๔. ผู้สืบสวนได้แจ้งหรือเรียกให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงประเด็นที่ถูกกล่าวหาและขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงแก่อัยการ หรือให้ถ้อยคำแก่อัยการแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
ได้ชี้แจงแก่อัยการ / ให้ถ้อยคำแก่อัยการเมื่อวันที่.....สรุปได้ข้อเท็จจริงดังนี้.....
.....(สรุปตามประเด็นที่สำคัญว่าอย่างไร).....
(กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้เสนอพยานหลักฐานให้ระบุไว้ด้วย).....

๕. ผู้สืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า..... (วิเคราะห์ประเด็นตามที่กำหนดและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่รับฟังหักล้างข้อกล่าวหาได้ และพิจารณาว่าพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าว เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ หากรับฟังไม่ได้ว่ากระทำความผิด หรือเรื่องที่กล่าวหาไม่ใช่เรื่องจริงหรือไม่เคยเกิดขึ้นหรือไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวินัย ให้เสนอความเห็น“ยุติเรื่อง” แต่หากเรื่องร้องเรียนกล่าวหาไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีมูลกระทำความผิดในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ให้เสนอความเห็น ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น (ผู้อำนวยการกอง) “ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือ ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร” แต่หากปรากฏว่ามีการกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาหรือเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด ก็ให้เสนอความเห็น“กรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย เห็นควรดำเนินการทางวินัยต่อไป”.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

ผู้ได้รับมอบหมายให้สืบสวนแทน

บรรณานุกรม

ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒.
(ออนไลน์)

ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙.
(ออนไลน์)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา. ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และ
ที่แก้ไขถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖

สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ. (๒๕๕๗). การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ส่วนการบริหารงานบุคคล สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย (๒๕๕๕). คู่มือการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

สำนักคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม. ส่วนวินัยและพิทักษ์ระบบคุณธรรม
(๒๕๖๓). คู่มือวิธีการและสาระสำคัญการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง(สำหรับผู้อำนวยการ)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. หลักการและแนวคำวินิจฉัยเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

สำนักงาน ก.จ. . หนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๔ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม
๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย.

สำนักงาน ก.อบต. .ก.ท. .ก.จ. . หนังสือสำนักงาน ก.อบต. .ก.ท. .ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/
ว๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘ เรื่อง วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรง

สำนักงาน ก.พ. . หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว๑๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม
๒๕๔๗ เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร๐๒๐๖/ว
๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษ
ข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย

ประวิทย์ เป็ร้องการ. คู่มือการออกคำสั่งตั้งกรรมการสอบวินัย สำหรับองค์การปกครอง
ส่วนท้องถิ่น (อบจ.,เทศบาล เมืองพัทยา และ อบต.) (เผยแพร่ครั้งที่ ๑) (ออนไลน์)

สำนักงาน ก.พ. . หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๗๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม
๒๕๕๑ เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
(แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๖)

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการปรับปรุงประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง และเป็นธรรม กอปรกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(๓) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(๔) ประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ความหมายรวมถึง ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดและบุคลากรทางการศึกษาในองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย

คูกรณี หมายความว่า บุคคลผู้มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้องซึ่งกันและกัน หรือเป็น คู่หมั้นหรือคู่สมรส เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายใน สามชั้น เป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือ ผู้แทนหรือตัวแทน เป็นเจ้านั้นหรือลูกหนี้ เป็นนายจ้าง ของคูกรณี หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาซึ่งมีสภาพ ร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม

ตัวการสำคัญ หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ซึ่งชักชวน โน้มน้าว ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่นจำต้องปฏิบัติ ตามโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้

“ลดชั้นเงินเดือน” หมายความว่า การลดชั้นเงินเดือนสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วน จังหวัดและการลดเงินเดือนสำหรับพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

หมวด ๒

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อ ปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ ทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

๒.การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่าง ร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบ เหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิด แก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

^๑ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓

^๒ แก้ไขโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓

ข้อ ๑๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทันทีให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมเป็นหนังสือ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๒๑ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๒๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๓/๑^๓ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศโดยกระทำการประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ต่อข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ โดยผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ

(๑) กระทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น

(๒) กระทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาย เป็นต้น

(๓) กระทำการด้วยอากัปกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณหรือสัญลักษณ์ใด ๆ เป็นต้น

(๔) การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามก อนาจาร ส่งจดหมาย ข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น

(๕) การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่งผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

วิธีการดำเนินการทางวินัยและสถานโทษทางวินัย

ข้อ ๒๔ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยให้กระทำโดย การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยให้กระทำโดย การเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดรีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

^๓ ข้อ ๒๓/๑ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓

เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามวรรคห้า เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่ากล่าวหาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

ภายใต้บังคับวรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก หากความปรากฏแก่ผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ผู้บังคับบัญชาอื่นนั้นรายงานตามลำดับชั้นถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นตามวรรคห้า จะกระทำโดยแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ได้

การกล่าวหาต้องกระทำเป็นหนังสือ ถ้าเป็นการกล่าวหาด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการบันทึกเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการตามวรรคห้า

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคห้าแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๒๖ วรรคสาม แต่ถ้าเป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่า ผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ในกรณีผู้บังคับบัญชาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

ข้อ ๒๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามหมวด ๘

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

หมวด ๘

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๖ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหาสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามหมวด ๖

ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำพยานความ หรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่นายกองการบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควร โดยอาจมอบหมายให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาสอบสวนแทน หรือตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงก็ได้

การสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ วรรคห้า หากได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว นายกองการบริหารส่วนจังหวัดจะส่งลงโทษตามข้อ ๘๔ โดยไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงอีกก็ได้

การดำเนินการตามวรรคสาม หากเป็นการตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการมีสาระสำคัญตามหมวด ๗ โดยอนุโลม

ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามหมวด ๗

เมื่อดำเนินการตามวรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคหกแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘๔ หรือข้อ ๘๕ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะสั่งยุติเรื่องเป็นหนังสือได้

ในกรณีนายกองการบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคหก ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อดังกล่าวได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนตามข้อดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน และทำความเข้าใจกับผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคหกแล้วก็ได้

ข้อ ๒๗ ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ ๒๘^๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุตาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีการฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนออกจากราชการว่าในขณะที่รับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ นายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และส่งลงโทษ ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้ผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา หลังจากที่ยื่น ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และส่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ โดยต้องสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้น

^๔ ข้อ ๒๘ แก้ไขโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

ออกจากราชการ และต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๔๖ จะต้องส่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์การตรวจสอบ รายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดแล้วหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ลงโทษ

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ ๒๙”

ข้อ ๒๘/๑^๕ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ลงโทษ

ข้อ ๒๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๒๔ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่อไปนี้ได้

ในกรณีสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้น มีสถานภาพเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตลอดระยะเวลาที่ถูกลงสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การออกคำสั่งตามข้อนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก่อน

^๕ ข้อ ๒๘/๑ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการ ระยะเวลาให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๕

การกันเป็นพยานและการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๓๐ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดวินัยกับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่นและผู้นั้นมิใช่ตัวการสำคัญ อาจได้รับการกันเป็นพยาน และการคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าผู้นั้น

(๑) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำความผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยกับตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

(๒) ได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำความผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ซึ่งไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใด เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้

ข้อ ๓๑ การกันเป็นพยาน การสิ้นสุดการกันเป็นพยาน การคุ้มครองพยาน และการสิ้นสุดการคุ้มครองพยาน เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยต้องทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๓๒ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่เป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

กรณีผู้บังคับบัญชาอื่นซึ่งมิใช่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับข้อมูล ให้อย่างงานตามลำดับชั้นจนถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๓ การพิจารณาการกันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นพยาน ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเพื่อชักจูงให้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๓๔ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิเหตุอันสมควรที่จะกันผู้ถูกสอบสวนรายใดเป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็วเพื่อสั่งกันผู้นั้นเป็นพยาน ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกสอบสวนรายนั้นเป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันเป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่มีกรณีตามข้อ ๓๖

ข้อ ๓๕ ภายใต้บังคับข้อ ๓๐ เมื่อความปรากฏแก่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้มีการตรวจสอบและพิจารณาแล้ว นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจกันข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นั้นเป็นพยานก็ได้

ข้อ ๓๖ หากผู้ถูกกันเป็นพยานตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณี ไม่มาให้ถ้อยคำต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ หรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือกลับคำให้การ คณะกรรมการ

สอบสวนต้องรายงานนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งให้การกันผู้นั้นเป็นพยานสิ้นสุดลง และให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๓๗ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งการกันเป็นพยานและการสิ้นสุดการกันเป็นพยานให้ผู้ถูกกันเป็นพยานและบุคคล หรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวน สอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการทราบ แล้วส่งให้ประธานกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๘ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ให้การคุ้มครองพยาน ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช้อำนาจไม่ว่าในทางใด หรือกระทำการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหรือหน้าที่ของผู้นั้นในทางเสียหาย

(๓) มิให้ผู้นั้นถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกข่มขู่เพราะเหตุที่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

ข้อ ๓๙ ในกรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือให้คุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับการคุ้มครองแล้ว จึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังก็ได้

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับข้อ ๓๙ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังมิได้ให้การคุ้มครอง หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ในกรณีเป็นผู้บังคับบัญชาอื่นที่มีใช้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

ข้อ ๔๑ เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับคำร้องตามข้อ ๔๐ หรือความปรากฏแก่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องให้การคุ้มครองพยานทันที หากมีความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยในชีวิต นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจสั่งให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดด้วยความสมัครใจของพยานโดยเร็วก็ได้

ข้อ ๔๒ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นพยานผู้ใดเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังมิได้ให้การคุ้มครองตามหมวดนี้ หรือให้การคุ้มครองยังไม่เพียงพอ ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้

เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด แล้วแจ้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อทราบ โดยอาจปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการที่กฎหมายกำหนดในภายหลังก็ได้

ข้อ ๔๓ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและมีมติให้พยานผู้นั้นไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ดำเนินการตามข้อ ๔๒ ถือว่าไม่ปฏิบัติตามการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ หรือในกรณีที่ไม่เห็นสมควรให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติแจ้งผู้ควบคุม หรือกำกับดูแลดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๔๔ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่มีการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ จนกว่าจะมีการสั่งยุติเรื่อง หรือการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น และเหตุแห่งการคุ้มครองพยานหมดสิ้นไป ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้ผู้ได้รับการคุ้มครองพยานกลับไปปฏิบัติหน้าที่เดิม

หมวด ๖

การกระทำที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๔๕ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๔ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๖ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก โดยศาลมิได้รื้อการกำหนดโทษหรือรื้อการลงโทษไว้ หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๔๗ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องต่อหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิดแต่ให้รื้อการกำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแล้วแต่ให้รื้อการลงโทษไว้ และนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนตามหมวด ๔ หรือคณะกรรมการสอบสวนตามหมวด ๗ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหนังสือแล้ว

ถือเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งซึ่งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยไม่สอบสวน หรืองดการสอบสวนก็ได้

หมวด ๗

การสอบสวนพิจารณา

ข้อ ๔๘ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่

ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้เป็นไปตามหมวดนี้

ข้อ ๔๙ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสังกัด กรณีมีเหตุผลความจำเป็น หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา หรือเพื่อความยุติธรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอาจแต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัดก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ตามที่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

ในกรณีจำเป็นจะให้มิให้ผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือลูกจ้างประจำหรือพนักงานจ้างตามภารกิจที่มีคุณสมบัติตามวรรคสองด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ และข้อ ๔๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกับผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง ให้แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัดแล้วพิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ สอบสวนแล้วเสร็จ ให้ทำรายงานการสอบสวนเสนอไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะมีตำแหน่งระดับต่ำกว่า หรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๕๐ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๕๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้วให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งหลักฐานการรับทราบ หรือถือว่ารับทราบตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕๒ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๕๑ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๖๑ และข้อ ๗๕ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา

(๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยจะทำให้การสอบสวนไม่มีความจริงและความเป็นธรรมอย่างไร ในการนี้ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขานุการกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเพื่อดำเนินการตามข้อ ๕๖ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๙ วรรคสี่ ถูกคัดค้านหรือเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านให้ดำเนินการตามวรรคสอง โดยนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดต้องเสนอคำคัดค้านไปยังคณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับหนังสือคัดค้าน คณะกรรมการข้าราชการองคการบริหารส่วนจังหวัดต้องพิจารณาคำคัดค้านโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือคัดค้านจากนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด เมื่อผลการพิจารณาเป็นประการใดให้นายกองคการ

บริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น หากคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่พิจารณา และมีมติภายในสามสิบวันให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและมีมติคัดเลือกกรรมการสอบสวนแทนผู้นั้น

ในกรณีมีการคัดค้านตามวรรคสอง วรรคหก และข้อ ๕๕ ให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว จนกว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี จะพิจารณาสั่งคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านให้ทราบ

ข้อ ๕๕ ในกรณีผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๕๔ วรรคสอง และให้นำข้อ ๕๔ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๖ ภายใต้บังคับข้อ ๔๙ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่ามีเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยไม่ต้องแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหมวดนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๕๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมตามข้อ ๕๒ แล้วแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๐ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๓)

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ไม่เกินสองครั้งๆ ละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ประธานกรรมการรายงานเหตุให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบเพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕๙ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวน หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๖๐ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๕๒ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเป็นหนังสือด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาามีสิทธิได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามข้อ ๖๑

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อื่นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๖๑ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้า

ข้อ ๖๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูก

กล่าวหา มาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายืนยันคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบ ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา การแจ้งในกรณีนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๗๕ และข้อ ๗๖ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๖ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๖๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๖๑ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ ๗๖ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนใหม่ตามข้อ ๗๔ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๖๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๖๕ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๖๖ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไข แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วยถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๗ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีพยานมาแต่ไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้หมดประเด็น ในกรณีที่เห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะมีมติงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๕๗ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๖

ข้อ ๖๙ ในกรณีจะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการ นอกการบังคับบัญชาของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้น สอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้นายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นเลือกพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนมาเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข และให้นำข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ และข้อ ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตน ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว ถ้านายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติ หน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม รายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการ สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้

ข้อ ๗๑ ในกรณีการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้อื่น หรือ พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้ที่ถูก พาดพิงนั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่ สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาดำเนินการ ตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตน ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน โดยจะแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหมวดนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้ แต่หากผู้ถูกพาดพิงเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ให้นายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือ บันทึกลงให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการ สอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๗๒ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการ สอบสวนเพื่อสอบสวนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดในเรื่องที่ผู้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เห็นว่าการสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เห็นควรสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้นั้นตามข้อ ๒๖ วรรคหก ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ กรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๒๖ วรรคหก จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๗๓ ในกรณีมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๗๔ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ และให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นสังกัดใหม่ตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ พร้อมทั้งพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีต่อไป

ข้อ ๗๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๗๖ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๗๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ เสนอต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ ๖๗ และข้อ ๖๘ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาให้อภัยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม

ข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัย อย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือให้ออกจากราชการ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบาญ ต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

การแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนในเรื่องใดไปแล้ว จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องนั้นอีกมิได้ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๗๘ วรรคสอง

ข้อ ๗๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ ข้อ ๘๑ และข้อ ๘๒ แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด หรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตามข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ สมควรยุติเรื่องหรือกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาและสั่งการภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

(๒) ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาตามข้อ ๘๕ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ หรือตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาดำเนินการของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงความเห็นเป็นหนังสือ กรณีเห็นแย้งให้อ้างเหตุผลประกอบด้วย

ข้อ ๗๘ ในกรณีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็น พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น โดยอาจกำหนดมาตรการเร่งรัดการสอบสวนเพิ่มเติมตามความเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเห็นเป็นการจำเป็น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้น ทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นตามวรรคหนึ่งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๗๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในข้อ ๔๙ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามข้อ ๕๓ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคล ดำเนินการไม่ถูกต้องตามข้อ ๕๗ วรรคสอง ข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๖๙

ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๘๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัด สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๖๑ ด้วย

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามหมวดนี้ นอกจากที่กำหนดในข้อ ๗๙ ข้อ ๘๐ และข้อ ๘๑ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม นายกองการบริหารส่วนจังหวัดจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๘๓ การนับระยะเวลาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรก แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๘

การลงโทษทางวินัย

ข้อ ๘๔ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

กรณีการกระทำในเรื่องเดียวกัน แต่เป็นความผิดวินัยหลายฐานความผิด ให้สั่งลงโทษในสถานโทษที่หนักที่สุดเพียงสถานเดียวแห่งการกระทำนั้น

๖ นายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน และลดขั้นเงินเดือนข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคหนึ่งได้ ดังนี้

(๑) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

(๒) ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น หรือลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘๕ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกองการบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

^๖ แก้ไขโดยประกาศ ก.จ.พ.ยะเยาะ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓

สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดเสนอคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์ ตามข้อ ๙ วรรคสาม ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธาน

(๒) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดในจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยรองนายกองการบริหารส่วนจังหวัดจำนวนหนึ่งคน และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวนสองคน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านการดำเนินการทางวินัย

(๕) ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวนหนึ่งคน เป็นเลขานุการ การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายเลขานุการ กรรมการสอบสวนให้เป็นผู้นำเสนอรายงานการดำเนินการทางวินัยในการประชุมของคณะกรรมการ หรือของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ แต่ห้ามมิให้ผู้นั้นพิจารณาหรือแสดงความเห็นในการประชุม

กรณีคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติแล้ว แต่ยังมีได้มีการปฏิบัติตามมติผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่ ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดเดิมส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมมติไปยังคณะกรรมการข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดใหม่ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการสังกัดใหม่พิจารณาทำความเห็นเสนออีก

ข้อ ๘๖ การลงโทษข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงให้ชัดเจนว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยโดยมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน พยานหลักฐาน และเหตุผลที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอย่างไร เป็นการกระทำผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด

ข้อ ๘๖/๑^๗ การสั่งยุติเรื่องให้ทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหาและผลการพิจารณา ตามแบบท้ายประกาศนี้ และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๘๖/๒^๘ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก ให้ทำเป็นคำสั่ง ตามแบบท้ายประกาศนี้ และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่ง พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๘๖/๓^๙ การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัด หรือเงินเดือนที่จะต้องลด มีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

(๓) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้มีผลตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๘๖/๔^{๑๐} การสั่งดโทษตามข้อ ๘๔ วรรคสอง ให้ทำเป็นคำสั่ง และให้ระบุไว้ในคำสั่งด้วยว่าให้ว่ากล่าวตักเตือน ตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘๖/๕^{๑๑} การสั่งดโทษตามข้อ ๒๘ วรรคสี่ สำหรับกรณีที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งออกจากราชการไปแล้วแต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๘ และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งดโทษตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘๖/๖^{๑๒} เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรือดโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษ หรือผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ในกรณีที่ไม่ว่าจะแจ้งให้ทราบตามวรรคหนึ่งได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแล้ว

^๗ ข้อ ๘๖/๑ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

^๘ ข้อ ๘๖/๒ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

^๙ ข้อ ๘๖/๓ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

^{๑๐} ข้อ ๘๖/๔ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

^{๑๑} ข้อ ๘๖/๕ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

^{๑๒} ข้อ ๘๖/๖ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

ข้อ ๘๖/๗^{๑๓} ในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งใหม่ โดยให้ส่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมแล้วสั่งใหม่ให้เป็นไปตามนั้น

คำสั่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้ โดยอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) อ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิมก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

(๒) อ้างถึงมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือขององค์กรตามกฎหมายอื่น ที่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี โดยแสดงสาระสำคัญ โดยสรุปไว้ด้วย

(๓) สั่งให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมตาม (๑) และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม (๒)

(๔) ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว

ข้อ ๘๖/๘^{๑๔} ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเป็นปลดออกหรือเพิ่มโทษเป็นไล่ออก จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๘๖/๙^{๑๕} ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถ้ามีการลดโทษเพื่อจะสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการและสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง งดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี

การสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้สั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเดิมก่อน กรณีไม่สามารถแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้ ให้แต่งตั้งในตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกันที่ว่าง หากไม่มีตำแหน่งในประเภทและระดับเดียวกันว่าง ให้คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติกำหนดตำแหน่งอื่นในประเภทและระดับเดียวกัน แล้วแต่งตั้งในตำแหน่งดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ไมอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เพราะเหตุก่อนที่จะมีคำสั่งใหม่นั้น ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตาย หรือออกจากราชการเนื่องจากเหตุอื่น ให้สั่งงดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วให้แสดงเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ในคำสั่งใหม่ให้ระบุด้วยว่าเงินเดือนระหว่างที่ถูกไล่ออกหรือปลดออกให้เบิกจ่ายให้ผู้นั้นตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๘๖/๑๐^{๑๖} ในกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นคำสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้ามีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ในคำสั่งใหม่ให้ระบุการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้วดังต่อไปนี้

^{๑๓} ข้อ ๘๖/๗ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

^{๑๔} ข้อ ๘๖/๘ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

^{๑๕} ข้อ ๘๖/๙ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

^{๑๖} ข้อ ๘๖/๑๐ เพิ่มเติมโดยประกาศ ก.จ.จ.พะเยา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

(๑) ถ้าเป็นกรณียกโทษ ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยมาก่อน และให้ผู้นั้นกลับคืนสู่สถานะเดิมก่อนมีการลงโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ตัดหรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๒) ถ้าเป็นกรณีงดโทษ ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๓) ถ้าเป็นกรณีที่มีผลให้ยังคงต้องลงโทษผู้นั้นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มโทษหรือลดโทษก็ตาม ให้ดำเนินการดังนี้

(ก) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัดหรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่จะลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ข) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นปลดออกหรือไล่ออก ให้คืนเงินที่ตัดหรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ค) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษภาคทัณฑ์ ให้ลงโทษให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(ง) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(จ) ถ้าเป็นการเพิ่มหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่จะลด ตามอัตราโทษใหม่จากขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนเดิม ในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม ในกรณีจำนวนเงินที่จะต้องตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่จะลดตามคำสั่งลงโทษใหม่ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้ถูกตัด หรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดตามคำสั่งลงโทษเดิม ให้คืนเงินที่ตัดหรือขั้นเงินเดือนหรือเงินเดือนที่ลดไว้เกินนั้นให้ผู้นั้น

หมวด ๙

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๘๗^{๑๗} เมื่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยสั่งลงโทษ หรืองดโทษ ตามข้อ ๘๔ หรือสั่งยุติเรื่องแก่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ใดแล้ว ให้รายงานไปยังคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ ๘๕ วรรคสาม ทำความเห็นเสนอ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องพิจารณามีมติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยจากนายกองการบริหารส่วนจังหวัด

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ และคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่อาจพิจารณามีมติให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในรายงานการประชุมด้วย

คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจมีมติในคราวเดียวให้เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยไปให้คณะกรรมการ

^{๑๗} ข้อ ๘๗ วรรคเจ็ด ยกเลิกโดยประกาศ ก.จ.พ.ยะเยา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

พิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพิจารณาทำความเห็นเสนอก่อนการพิจารณาและมีมติของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้

เมื่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาเห็นว่าการลงโทษหรืองดโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง ตามวรรคหนึ่ง เป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี ต้องแสดงเหตุผลให้ปรากฏเป็นหนังสือในรายงานการประชุมด้วย

ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง ตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไข หรือสั่งให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดออกจากราชการตามข้อ ๖ (๔) หรือข้อ ๗ ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้รายงานการดำเนินการทางวินัย หรือการสอบสวน หรือการให้ออกจากราชการต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อทราบ

ข้อ ๘๘ เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการทางวินัย หรือพิจารณาลงความเห็นให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดออกจากราชการในเรื่องใด ถ้าคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ให้มีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบไปให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการสอบสวนเพิ่มเติม ถ้าคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ หรือคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ หรืออยู่นอกอำนาจของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นไปเพื่อขอให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนได้ และให้นำข้อ ๖๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งประเด็นหรือข้อสำคัญตามวรรคสองไปให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ในเรื่องเกี่ยวกับกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดอย่างร้ายแรงตามข้อ ๒๖ วรรคหก ให้นำการสอบสวนพิจารณาตามหมวด ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าการดำเนินการทางวินัยของนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งใดขัดแย้งกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อไป

ข้อ ๘๙ ในกรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยอนุโลมจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข

ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้ใช้บังคับ หรือข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ส่วนการดำเนินการ เพื่อปรับบทความผิดและการสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำผิด

กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสังกัดปัจจุบันพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายศุภชัย เอี่ยมสุวรรณ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

ประธานกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา

